AM
K91
S88
00051799

Reference

Not to be taken Out

H
67
1208

✠

ഉ൦. മ. യ.

മലയാളത്തിലെ ക. ദി. മ.

സഭയുടെ

സ്ഥാപക

പിതാക്കന്മാർ.

പ്രസ്തുത സഭയുടെ സർക്കുലർ ഇംപിരി സ്പാരേ.

Permissu

Superiorum.

PRINTED AT ST. JOSEPH'S PRESS,

MANNANAM,

1905.

H
67
1208
ST. MARY'S
CARMELITE
DULUTH

D C Archives
0005179 9
K91 S88

XIII/20

ഃരം. മ. യ.

മലയാളത്തിലെ ക. ദി. മ. സഭയുടെ

സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാർ.

DHARMARAM COLLEGE
LIBRARY
BANGALORE

പ്രസ്തുത സഭയുടെ

സുവർണ്ണ ജൂബിലി സ്മാരകം.

വൈദീക ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടെ

മാന്നാനത്ത്

വി. യൌസേപ്പു പിതാവിന്റെ അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽ

അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു്.

൧൯൩൪.

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
Ac. No. 51799
Call No. K 21 / 588

AK.

അനുവാദ പത്രം.

ന. സഭയുടെ ആദ്യ പിതാക്കളായ മൂന്നുപേരുടെ ചരിത്രം ട്ടംപോലെ രണ്ടച്ചന്മാരു പരിശോധിച്ചു സാക്ഷിച്ചിരിക്കയാൽ സിദ്ധപ്പെട്ടത്തുന്നതിനു അനുവദിക്കുന്നു.

ഏന്നു

ക. ടി. മ. സ. പ്രിയോർ ജനറാൽ
ആ. അലെക്സാന്തർ യൌസേപ്പു പട്ടക്കാരൻ

തേവര കോ.
ഫൊൻതെ വ്യുത്തികം കനു-

.ട്ടമം ാാാമാടാ ാ

NIHIL OBSTAT

IMPRIMATUR.

✠ Matheus Makil,
Ep. Trallensis et Vic. Ap.
Changanacheriensis.

22 Nov. 1905
Changanacherry.

മുഖവുര.

മലയാളത്തിലെ ക. ടി. മ. സഭയുടെ സ്ഥാപകപിതാക്കന്മാരായ പെ. ബ. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്പാനച്ചൻ, പെ. ബ. പോത്തുക്കര തോമ്മാമല്പാനച്ചൻ, പെ. ബ. ചാവറ കുറിയാക്കോസ് ഏലിയാ പ്രിയോരച്ചൻ എന്നിവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഓരോ കൊവേന്തയിക്കാർട്ടിൽ നിന്നെടുത്തു ഓരോ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. പെ. ബ. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്പാനച്ചന്റെ ചരിത്രം അവിടത്തെ ശിഷ്യനായ പെ. ബ. ചാവറ കുറിയാക്കോസച്ചനും, പെ. ബ. പോത്തുക്കര തോമ്മാമല്പാനച്ചന്റെയും, പെ. ബ. ചാവറ കുറിയാക്കോസ് ഏലിയാ പ്രിയോരച്ചന്റെയും ചരിത്രങ്ങൾ, മാന്നാനം മുതലായ കൊവേന്തകളുടെ രണ്ടാം പ്രിയോരായ പെ. ബ. പോത്തുക്കര കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാഅച്ചനും സ്വന്തകൈപ്പടകളിൽ എഴുതിവച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഓരോ ചരിത്രങ്ങളെ ക. ടി. മ. സഭയുടെ സ്വർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ ആണ്ടിൽ മൂലപ്രതികളിൽനിന്നും പകർത്തി ദൈവസ്തുതിയ്ക്കും ടി. പിതാക്കന്മാരുടെ ഓർമ്മയ്ക്കുമായി ഒരു ചെറിയ പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു യുക്തമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. എന്തെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക കൃപയാൽ മലയാളത്തിൽ ഓരോ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നു ഓരോ ജീവചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാകയാൽ ഓരോ ജൂബിലി അവസരത്തിൽ ദൈവത്തിനു പ്രത്യേകമായി ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യുന്നതിനു ഓരോ ചരിത്രം നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും.

മലയാളഭാഷ ദിവസേന പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവരുന്നു ഓരോ കാലത്തു, ന. പിതാക്കന്മാർ പഴയകാലങ്ങളിൽ എഴുതി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ ചരിത്രങ്ങൾ ഭാഷയിൽ പല ന്യൂനതയുള്ളവയായി വല്ലവർക്കും തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ പൂർവ്വന്മാരുടെ വണക്കം നിമിത്തവും, വിശ്രുത ദൈവശുശ്രൂഷികളായ ടി. പിതാക്കന്മാരുടെ വ്യക്തമായ പരമാർത്ഥ വാക്യങ്ങളിൽ ഒരുവിധ ആത്മീക മഹത്വം പ്രകാശിക്കയാലും, അവയിൽ ഞങ്ങൾ യാതൊരു ഭേദഗതിയും ചെയ്യാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക അത്രെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. ഓരോ പുരാതന ചരിത്രം പുണ്യജീവിതത്തിന്നു നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ, മലയാളത്തിലെ പള്ളിചരിത്ര വിഷയത്തിൽ നമുക്കു ഒരു ദീപമായി ശോഭിക്കയും ചെയ്യും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

മാന്നാനം കൊവേന്തയുടെ പ്രിയോർ.

ക. ടി. മ. സ. അ. അലെക്സാന്തർ യൌസേപ്പുപട്ടർ: (ഒപ്പു)

മാന്നാനം ഫൻറ്റ വൃശ്ചികം ഛ൪.
ക. ടി. പുണ്യവാള. തിനാൾ.

മലയാളത്തിൽ ക. ദി. മ. സഭയുടെ

അടിസ്ഥാനക്കാരിൽ ഒന്നാമനായ പള്ളിപ്പുറത്തുപള്ളിഇടവകക്കാരൻ

പാലയ്ക്കൽ പെ. ബെ. തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ

ചരിത്രം.

(പെ. ബ. ചാവറ ക്രിയോരച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു.)

പെ. ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ ജന്മഭവനം തെക്കൻപള്ളിപ്പുറം എന്നദിക്കിൽ, പള്ളിയുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള അങ്ങാടിയിൽ വടക്കെ ഭാഗത്തിൽ പാലയ്ക്കൽ എന്ന തറവാട്ട അകുന്നു. ഒരു ദേഹത്തിന്റെ മൂത്തപുൻ ഗീവറുഗീസു പട്ടക്കാരനും ഇളയപുൻ മാത്തു കത്തനാരും ഇങ്ങനെ രണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ മാത്തു കത്തനാരച്ചന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ആണ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ്. അമ്മ കല്ലുക്കാട്ട പള്ളി ഇടവകയിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ എന്ന പേരുള്ള പള്ളിയുടെ തെക്കെ അങ്ങാടിയിൽ ഉള്ള വീട്ടിൽ ജനിച്ചവളാണ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാരണവന്മാർ ഒരു പ്രകാരം ദ്രവ്യവും മാനവുമുള്ളവരത്രെ. ആ ഇടവകയിൽ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ മലയാംകണക്കിൽ ൻന്നൂറുമാണ്ടിൽ വസൂരിയും പഞ്ഞവും അധികമായി ഉണ്ടായി. ഇതിനാൽ കാരണവന്മാരിൽ പ്രാപ്തി ഉള്ളവർ മരിക്കയാലും മാറ ചില ആപത്തുകളാലും ഒരു ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു അധിക നഷ്ടം വന്നതിനാൽ വലിയ ഞെരുക്കമായിരുന്നു. ഒരു വസന്തയിൽ അപ്പൻ മരിച്ചുപോയി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത ഒരുത്തനും ചെറുപ്പക്കാരനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ തന്റെ രണ്ടു പെണ്കുട്ടികളെയും രണ്ടു ആണ്മക്കളെയും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അമ്മ അകാലങ്ങളിൽ ഉള്ള ഭക്തിക്കാരത്തികളിൽ അധിക ഭക്തിയുള്ളവളായിരുന്നു. ആയതിനാൽ അവളുടെ അനുജത്തിയുടെ സഹായത്താലും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെയും ജീവിച്ചുവന്നു.

അക്കാലത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞപോലെ പഞ്ഞവും വസന്തയും ഉണ്ടാകയാലും വടക്കെ ദിക്കുകളിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ എന്ന മഹമ്മദു രാജാവിന്റെ പട വന്നു പള്ളികളും പട്ടണങ്ങളും നശിപ്പിക്കയാലും കാണുന്നവരെ പിടിച്ചു അവന്റെ വേദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ബലം ചെയ്കയാലും ഏറിയ ജനങ്ങൾ ആ ദിക്കുകളിൽനിന്നു ഓടിവരികയും അതോടുകൂടെ കുന്നത്തോട്ടിൽ തച്ചിൽ മാത്തുതരകൻ എന്ന അള്ളും അയാളുടെ അനുജൻ അവുസേപ്പും മല്പാനച്ചനും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി പഠിച്ചിരുന്ന ശമ്മാച്ചന്മാരും വന്നു പള്ളിപ്പുറത്തു

പാക്കും അവിടെ മല്പാനച്ചൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഔസേപ്പിന്റെ അഗ്രഹത്താലും അപേക്ഷയാലും പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും അക്കാലത്തിന്റെ മുപ്രകാരം വീട്ടിൽ അമ്മ കൊടുക്കുന്ന യാവനയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ശേഷം വേരോട്ടുക്കുടി പോയി പഠിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ദൈവസഹായത്താൽ പഠിത്തവും കഴിച്ചു പട്ടമേൽക്കയും ചെയ്തു.

അനന്തരം കുറച്ചുകാലം പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകക്കാരനായ മംഗലത്തു ചാണ്ടി എന്ന ഒരു വാലിഭക്കാരനെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു അയാളുടെ വല്യപ്പൻ ടി. പള്ളിയുടെ വികാരിയച്ചൻ പറകയാലും ആ ദേഹം ചാച്ചുക്കാരനാകയാലും, ഒരു ഇടയിൽ തന്നെക്കുറെ ഉപദ്രവിച്ചു സങ്കടപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു "ഉപദ്രവിച്ചവനു ഉപകാരം ചെയ്യണം, ദ്വേഷിച്ചുവനെ സ്നേഹിക്കണം" എന്ന ദിവ്യരക്ഷിതാവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കയാലും ആ വേല ചെയ്യുന്നതിനു സമ്മതിച്ചു. ഒരുമയാളിനെ സുറിയാനി പഠിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

അക്കാലത്തിൽ വടയാറു പള്ളിയിൽ പാറേമ്മാക്കൽ മാത്തൻ മല്പാൻ പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. ആ ദേഹത്തോടുക്കുടെ വൈക്കത്തു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പഴൈകടവിൽ യൌസേപ്പും, കുട്ടനുരുത്തി പള്ളിഇടവകക്കാരൻ മുട്ടത്തിൽ കുഞ്ഞനും, ഏരണാസ്സൽ കുരുവിളയും, മുട്ടുചിറപ്പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പറമ്പിൽ പൌലോസും ഇങ്ങനെ നാലു വാലിഭക്കാരു പഠിച്ചിരുന്നു. ആ സമയം തലയോലപ്പറമ്പിൽ കുരിശുപള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു മലപ്പുറത്തു ഇട്ടൻ കത്തനാരച്ചൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വടയാറു മല്പാനച്ചൻ ആ സ്ഥലം ആ ദേഹത്തിന്റെ ഇടവകയ്ക്കു ചേരേണ്ടതാണെന്നും ആ ദേഹത്തിനു പള്ളി വയ്പ്പിക്കണമെന്നും വാദിച്ചു, സക്കാരിൽ അന്യായപ്പെട്ടു. ഒരു വഴക്കു മുഖാന്തിരത്താൽ ഇട്ടൻ കത്തനാരച്ചൻ പെ. ബ. പ്രൊസ്തുമ്മൂപ്പൻ വാദി അച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ചു, നമ്മുടെ ശ്രുപതയിൽ ഒള്ളവരു നമ്മുടെ ശ്രുപതയിൽ പഠിച്ചല്ലാതെ പട്ടം കൊടുക്കയില്ലെന്നും അയതുകൊണ്ടു ഒരു നാലു വാലിഭക്കാരും വടയാറു നിന്നും മാറി പള്ളിപ്പുറത്തു പാലസ്സൽ തോമ്മാ കത്തനാരോടുക്കുടെ പോയി പാർത്തു പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അവരെ പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഒരു കല്പന വാങ്ങിച്ചു, മേല്പറഞ്ഞ ഇട്ടൻ കത്തനാരച്ചൻ ഒരു നാലു പേരെയും കൊണ്ടുവന്നു പള്ളിപ്പുറത്തു ആക്കുകയും ചെയ്തു.

൧൨൫൫ ആണ്ടിൽ തന്നെ എന്റെ പതിനൊന്നു വയസ്സിൽ പഠിക്കണമെന്നു മനസ്സു ഇനിക്കുണ്ടായതിനാലും, കാരണവന്മാരായ അപ്പനും അമ്മക്കും അപ്രിയം മനസ്സില്ലാഞ്ഞു എങ്കിലും അമ്മാച്ചനായ തോപ്പിൽ ഗീവറുഗീസു കത്തനാരച്ചന്റെ അപ്പനും എന്റെ ഇളയപ്പനും മനസ്സാകയാലും ഒടുവിൽ കാരണവന്മാരും സമ്മതിക്കു

യും മുൻപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗുരു ദേഹത്തിന്റെ ഇളയമ്മയുടെ മക
ന്റെ വചനത്താലും എന്നെ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേ
ഷം വരാപ്പുഴെ സിമ്മനാരിയിൽ അന്നു മല്പാനായി പഠിപ്പിച്ചിരു
ന്ന ഞാറയ്ക്കൽ പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ മാണിയേയ്ക്കൽ ചെറിയാൻ
മാത്തു കത്തനാരച്ചനോടുകൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന കോയിൽമുക്കു പള്ളി
ഇടവകക്കാരൻ ഉരാന്മേൽ ചാണ്ടപ്പിള്ള ശമ്മാച്ചനും കൂടി. പി
ന്നീടു കുറവലങ്ങാടു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ നാല്പതു വയസ്സപ്രായം
ചെന്ന പീലിപ്പോസു എന്നൊരാൾ തപസിയായി കൂടത്തുരുത്തി
പള്ളിയിൽ പാത്തു പുണ്യഭാഷയായി നടന്നുവന്നു. ഇയാൾക്കു പട്ട
മേൽക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ഞാൻ ചിലവിനുകൊടുത്തുകൊള്ളാ
മെന്നു അതിടവകക്കാരൻ നിലപ്പനകുഞ്ഞുവറീതുമാപ്പിള പറഞ്ഞൊ
ക്കയും ഇപ്രകാരം ഇവരിരുവരുംകൂടി പള്ളിപ്പുറത്തുവന്നു ഗുരു ദേഹ
ത്തിനോടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. കിഴവനാകയാൽ ഗുരു പഠിക്ക
ുന്നവർക്കു സൽഗുണദോഷം പറവാനും, കാട്ടുവാനും നന്നാകുന്നു എ
ന്നു നിരൂപിച്ചു അപ്രകാരം അയാളേയും കൂട്ടി. ഗുരു വണ്ണം മാറു
ടവകകളിൽനിന്നും സിമ്മനാരികളിൽനിന്നും ഓരോരുത്തർ വ
ന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ വരാപ്പുഴെ വികാരി
അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിരുന്ന എത്രയും പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട
റയിമുത്തു സൂയ്ത് എന്ന മെത്രാനച്ചൻ കാലംചെയ്തതിനാൽ ബൊം
ബാ, മുകോൾ, മുകിൻ എന്ന ദിക്കുകൾക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ
യും ക്ഷവസുഖത്തിലും പുണ്യത്തിലും കീർത്തിയിലും വിളങ്ങപ്പെട്ടവ
നുമായ എത്രയും പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട പത്രോസു ദെൽക്കാ
ന്തര എന്ന മെത്രാനച്ചൻ ഇവിടത്തെ അടിയന്തിരം പോക്കുവാനായി
ട്ടു വരാപ്പുഴെ വന്നിരിക്കയിൽ ആ ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു മേ
ലെഴുതിയ നാലു ബാലിഭക്കോക്കും പീലിപ്പോസിനും പട്ടം കൊടു
ത്തു അതുവരേയും ഉണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെക്രമത്തിനു തക്ക
തിൻവണ്ണം, അതായതു, അവർക്കു പട്ടം കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ
അസുപ്പാട്ടം നാലുപട്ടവുംകൂടി ഒരുമിച്ചു ഒരു ദിവസത്തിൽ, അല്ലെ
ങ്കിൽ ഒരിക്കലാസുപ്പാട്ടം പിന്നെ നാലുപട്ടവും ഇങ്ങനെ കൊടുക്ക
ുന്നതല്ലാതെ ചെറിയ പട്ടങ്ങൾ ഠ, ഢ, ണ, ത ഇങ്ങനെ വേർതിരി
ച്ചു കൊടുക്കുമാറില്ല. ഇങ്ങനെ ശമ്മാച്ചന്മാരായതിന്റെ ശേഷം മ
ാറുള്ള സിമ്മനാരികളിൽ ശമ്മാച്ചന്മാക്കു പുത്തൻകുബ്ബാന ചൊല്ലും
വരെയും തനിച്ചു ഖോവ ഉണ്ടാക്കുക ചട്ടമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ
പെരുന്നാൾ അടിയന്തിരം, ചാവു, പുല മുതലായ സംഗതികൾക്കു
ദൽമ്മത്തി, കാപ്പ, മുതലായതു ഉടുക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ ആ പള്ളി
യിലുള്ള മാറു പട്ടക്കാക്കു കുബ്ബാന ചൊല്ലുവാനുള്ള അടിയന്തിരത്തി
നു മാത്രം ഉണ്ടാക്കിരിക്കുന്ന ഖോവകളെ വാങ്ങിച്ചു ഉടുത്തുംകൊണ്ടു
മേലെഴുതിയ ചിറാഴ്ചകൾ നടത്തി വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഈദേ

ഹം വരാപ്പുഴെ സിമ്മനാരിയിൽ മേല്പറഞ്ഞ ചെറിയാൻ മാത്തു മല്പാനച്ചനെ പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചതിനാൽ ആദേഹവും പഠിക്കുന്ന ശമ്മാച്ചന്മാരും പെട്ടെന്ന നിറത്തിലുള്ള ളോവ ഉണ്ടാക്കി ച്ചു ധരിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഒരു സംഗതി ഈദേഹത്തിന്റെ നാവാലെതന്നെ പറഞ്ഞു ഞാൻ കേട്ടതാണു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, വരാപ്പുഴ സിമ്മനാരിയിൽ ലത്തീൻകാരരു കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ളോവ ഉടുത്തുകൊണ്ടും, സുറിയാനിക്കാരരു അവരുടെ പൂർവ്വന്മാരെപ്പോലെ അധികം വീതിയായിട്ടുള്ള കാൽക്കുപ്പായവും, മുട്ടുകഴിഞ്ഞു ഏകദേശം എട്ടു വിരൽ നീളവും, കൈകൾ, കാൽക്കുപ്പായത്തിന്റെ വീതിപോലെ അധികം വീതിയും മണിക്കെട്ടുവരെ നീളവും, കഴുത്തുരം എട്ടുവിരൽ വീതിയിൽ പുറകോട്ടു മടക്കിയിട്ടും ഉള്ള ഒരു കമ്മീസുമിട്ടു വയറുവരെ നീളമുള്ള ഒരു കൊന്തയുമിട്ടു തോളിൽ നല്ലതിൽ ഒരു നാടൻമുണ്ടുമായി അത്രെ ശമ്മാച്ചന്മാരും പട്ടക്കാരും എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും നടക്കുന്നതു. അപ്രകാരംതന്നെ മേല്പട്ടക്കാരുടെ മുമ്പിലും പോയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ ഒരു മുപ്പച്ചൻ യൂറോപ്പിൽനിന്നും പുത്തനായിട്ടു വരാപ്പുഴെ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ലത്തീൻകാരും സുറിയാനിക്കാരുംകൂടി വരാപ്പുഴെ കടവിൽ ചെന്നു. ആദേഹം കരയ്ക്കിറങ്ങിയ ഉടൻ ലത്തീൻകാരെ കണ്ടു പട്ടക്കാരു എന്നറിഞ്ഞു തക്ക ആചാരം ചെയ്തു. സുറിയാനിക്കാരെ കണ്ടാറെ അൽമേനികൾ എന്നു വിചാരിച്ചു യാതൊരു ബഹുമാനവും ചെയ്തില്ലാ. ഇതിന്റെ ശേഷം (ഇദ്ദേഹം) ഒപ. ബ. തോമ്മാ മല്പാനച്ചൻ മേലെഴുതിയ മാത്തു മല്പാനച്ചനോടു ഗുണദോഷമായി പറഞ്ഞതായതു: ഒരുവണ്ണം നടക്കുന്നതു പട്ടക്കാരക്കു ഒട്ടുംതന്നെ മുറയല്ലായ്കയാലല്ലേ, ഇദ്ദേഹം നമ്മെ അറിയാഞ്ഞതും ബഹുമാനിക്കാഞ്ഞതും. ആയതുകൊണ്ടു ഇനിയെങ്കിലും ളോവ ഉടുത്തു നടക്കണം, ആയതിനു അച്ചൻ ഒരു മനസ്സുവച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചു നടത്തിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇവരെപ്പോലെ കുപ്പുടുത്തു നടത്താൻ കഴികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു.

എന്നാൽ കുപ്പു വേണ്ടാ വെള്ള ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചു ഒരുദേഹവും പിച്ചി പൌലോസു കത്തനാരച്ചനുംകൂടി കൊച്ചിയിൽ പോയി ഏതാനും വെള്ളക്കച്ച വാങ്ങിച്ചു മല്പാനച്ചനും ശമ്മാച്ചന്മാക്കും അന്നു വരാപ്പുഴെ പാർത്തിരുന്ന പട്ടക്കാരക്കും വെള്ളളോവ കുത്തിപ്പിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം മെത്രാനച്ചനെ കാണ്മാൻ വരാപ്പുഴെ ചെല്ലുമ്പോൾ ളോവ ഇട്ടുകൊണ്ടേ മെത്രാനച്ചന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നുകൂടൂ എന്നൊരു സ്വരം ഉണ്ടായി. അതിനാൽ അന്നുമുതൽ ശമ്മാച്ചന്മാരു ളോവ കുത്തിക്കണം എന്നുള്ള ശട്ടം തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ നടത്തിവരികയാൽ മേല്പറഞ്ഞവരെ പട്ടമേല്പിപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ളോവ, സൂപ്പ്ലേസ് ഒക്ക

യും അവക്കുണ്ടോക്കിയതിൽ പിന്നയത്തെ അനുവദിച്ചതു. അതെന്നെ അതുവരെ പള്ളികളിൽ സൂർപ്പ്ലേസ് എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവരുന്ന വട്ടത്തിൽ വെട്ടി നടുവിൽ കഴുത്തിലിടുവാൻ തക്കവണ്ണം വെട്ടിയിരിക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു സൂർപ്പ ലേസ് ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതും പള്ളിവകയായിരിക്കും. പള്ളിയിൽ ശേഷം ഉടുപ്പുകൾപോലെ ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിച്ചുവരികയല്ലാതെ ഓരോരുത്തർക്കു ഇല്ലായിരുന്നു. പട്ടക്കാർക്കു സൂർപ്പ്ലേസ് വേണമെന്നും അതു കൈയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും ഭരണാധികാരം പറഞ്ഞു. ഈ ശമ്മാച്ചന്മാർക്കും പിന്നീടു പട്ടമേറവർക്കും ഉണ്ടാക്കിച്ചതിനാൽ ഓരോരുത്തർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എങ്കിലും ഇപ്പഴും എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഈ ശമ്മാച്ചന്മാരും മുൻപറഞ്ഞ കോയിൽമുക്കുകാരൻ ചാണ്ടപ്പിള്ള ശമ്മാച്ചനും പിന്നെയും മാറു ചിലരും വന്നു ക്രമേണയതിനാൽ ഈ ദേഹം ഒരു സിമ്മനാരിക്രമം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. അയതിനു പറ്റുണ്ടു വകുപ്പുണ്ടു്. അയതു ഒരു പുസ്തിയിൽ പതിച്ചു പഠിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു. പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്തു വരാന്തയുടെ കിഴക്കെ അറ്റത്തു ഒരു മുറിയുണ്ടു. അതിലത്രേ ഈ ദേഹം പാർക്കുന്നതു. ആ വരാന്തയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു ഒരു ചെറിയ മുറിയും നടുവിൽ നീളമുള്ള ഒരു വരാന്തയും ഉണ്ടു. ഈ വരാന്ത അത്രെ ശിമ്നാരി ആക്കിയതു, അവിടെ ഇരുവശത്തു വങ്കും നടുവിൽ മേശയും ഇട്ടു ഇരുവശത്തും ശമ്മാച്ചന്മാരു ഇരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു ആവശ്യത്തിനു മാത്രം പുറത്തു പോയിരുന്നു. അഞ്ചുമണിക്കു പുറത്തിറങ്ങി നടന്നിരുന്നു. ഉച്ചക്കു തീൻ കഴിഞ്ഞാൽ കുറെനേരം ഉറങ്ങുവാൻ മുറിയിൽ പോകും. അപ്പോൾ എല്ലാവരും സുറിയാനി മലയാള എഴുതണം. നു മണിക്കു പള്ളിയിൽപോയി ലുത്തിനിയാ, ധ്യാനം വായന, കൊന്തനമസ്കാരം മുതലായതു എഴുതിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ഞങ്ങളോടുകൂടി ഈ ദേഹവും കൂടിയിരുന്നു. ഇതിൻറെശേഷം പഠനസ്ഥലത്തു ഞങ്ങളോടുകൂടി വന്നിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കുറെനേരം ജ്ഞാനകായ്ങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംഭാഷണം ചെയ്തതിൻറെ ശേഷം മണി കൊട്ടി ഉറങ്ങുവാൻ പോകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്ന നേരം വരയും ലോവ ഉടുത്തുകൊണ്ടു അവിടത്തന്നെ ഇരിക്കയും മണി ഇല്ലായ്കയാൽ ചിലപ്പോൾ പതിനൊന്നു മണിവരെ രാവായിപ്പോകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുവാൻ പോയാലും ഈ ദേഹം പിന്നീടും അവിടെ ഇരുന്നു ഏറിയനേരം വായിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നടന്നുവന്നതിൻറെ ശേഷം രണ്ടു ശമ്മാച്ചന്മാരും ഒരു വാലിഭക്കാരനും മരിച്ചതിനാൽ പലരും കുറവു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അതായതു, വടയാറും കുമരകത്തും മാറും ഉള്ള മല്ലാന്മാരോടുകൂടി പഠിക്കുന്ന ശമ്മാച്ചന്മാരു ലോവക്കുടാതെ കുമ്മീ

സോട്ടക്കുടി പള്ളിഅകത്തും വരാന്തയിലും മനസ്സുപോലെ നിലത്തും മറും ഇരുന്നും നടന്നും വായിക്കയും പഠിക്കയും ചെയ്യുവരുന്നതു പോലെ അല്ലാതെ ളോഹ ഉടുത്തുകൊണ്ടു ക്രമമായി അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നും അവരോടുകൂടെ മുട്ടിപ്പായി ഈ ദേഹവും ഇരുന്നുകൊണ്ടും ശിമ്മനാരി നടത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉള്ള ഞെരുക്കത്താലത്തെ ശമ്മാച്ചന്മാരു ചാകുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അയതിനാൽ കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം വരാന്തയുടെ താഴത്തു നടന്നും വായിപ്പാൻ അനുവദിച്ചു. അതായതു എട്ടുമണി കഴിഞ്ഞു പാഠം കേൾപ്പിച്ചു കഴിയുന്നവരു വീണ്ടു പന്ത്രണ്ടു മണി വരയും അപ്രകാരം മൂന്നു മണി കഴിഞ്ഞു അഞ്ചുമണിവരയും അവിടെ നടന്നു വായിപ്പാനും പള്ളിയിലും പരസ്യക്രൂട്ടത്തിലും ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലും മാത്രം ളോഹ ഉടുക്കുന്നതിനും അനുവദിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇങ്ങനെ നടന്നുവരുമ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ പീലിപ്പോസ് ശമ്മാശ്ശു വയസ്സുകൊണ്ടും ബുദ്ധിക്കുറവുകൊണ്ടു ഒന്നും പഠിക്കാത്തതുകൊണ്ടും വിചാരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഗുണം കാണാഞ്ഞതിനാലും ഇനി പട്ട മേല്പ്പാതെ ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു ദൈവത്തുശ്രൂഷ ചെയ്ക അത്രെ നല്ലതു എന്നു പറഞ്ഞാറെ അതിനും മനസ്സില്ല. ഇതിനാൽ, ഞാനിതിനു കാരണക്കാരനായല്ലൊ എന്നു ഈ ദേഹം വിചാരിച്ചു പീലിപ്പോസിനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയ ഉത്സാഹം ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു കാനോനാ നമസ്കാരം പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. റംശായും ലെലിയായും ശമ്മാച്ചന്മാരോടുകൂടി അത്രെ ഈ ദേഹം എത്തിക്കപതിവു. അഞ്ചു മണിക്കു റംശാ, അക്കാലങ്ങളിൽ തലെദിവസമെലിലിയാ എത്തിക്കാ എന്നുള്ള പതിവു ഇല്ലായിരുന്നു. പിന്നയൊ എത്ര ദീർഘമുള്ളതായാലും പിറവിയുടെതു നീക്കി ശേഷമൊക്കയും പുലർകാലമെ എത്തിച്ചു തുടങ്ങുകയുള്ളു. ഇതിനാൽ കാലത്തു തുടങ്ങി ഹലാലയും മൌതബായും സപ്രായും എത്തിച്ചു കുർബാന ചൊല്ലും. അപ്പോൾ താഴുന്നതിനായി ടി. പീലിപ്പോസിനോടുകൂടെ എത്തിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നാൽ ഇയാളെ പഠിപ്പിപ്പാനായി ഒന്നിച്ചു നമസ്കാരം എത്തിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ എട്ടുൺ്ൻതു മണിയാകും. ഇതിനാൽ ശേഷം ശമ്മാച്ചന്മാക്കു ഭാരമാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അവർ തനിച്ചു നമസ്കരിക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ദേഹവും പീലിപ്പോസുമായി നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. ആ ആണ്ടിൽ അതായതു നോമ്പിൽ പുലർകാലെ തുടങ്ങി പീലിപ്പോസിനോടുകൂടെ ഏഴു ഹലാലയും ഞായറാഴ്ച ദിവസം പത്തു ഹലാലയും എത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കുർബാന ചൊല്ലിയിരുന്നു.

ഈ ദേഹം കുർബാന ചൊല്ലിയപ്പോൾ തുടങ്ങി (എന്നു തോന്നുന്നു) ഞങ്ങൾ പഠിപ്പാൻ ചെന്നപ്പഴും ദിവസവും ഒരുനേരം അതായതു ഉച്ചക്കു മാത്രം ചോറുണ്ണും വയ്യീട്ടു കുറെ കഞ്ഞി കുടിക്കും കാലത്തു

ഒന്നുമില്ലാ. ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലം ജീവിച്ചിരുന്നു. അനന്തരം ഒരു കഠിന ജ്വരം വന്നപ്പോൾ പുത്തനങ്ങാടിയിൽ ഇട്ടിപ്പ വൈദ്യൻ കർശനമായി ചുമണിച്ചതിനാൽ അന്നുമുതൽ കാലത്തു കഞ്ഞികുടിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ വരാപ്പുഴെ സക്രുത്താരി ആയിട്ടു താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തും ഈ ക്രമം അവിടെയും അനുസരിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേഹത്തിന്റെ ഭക്ഷണം വീട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ മേലെഴുതിയവണ്ണം വീട്ടിൽ ഞെരുക്കം തന്നെ. ഈ ദേഹം കുമ്പാന ചൊല്ലുന്നതിനു കുറെദിവസം മുമ്പു അമ്മയും മരിച്ചു. ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും രണ്ടു പെങ്ങന്മാരും ഉള്ളതിൽ മൂത്ത പെങ്ങളുടെ കെട്ട്യവൻ സ്വഭാവക്കേട്കാരനായി രക്ഷിക്കായ്കയാൽ ഈ പെങ്ങളും വീട്ടിൽ വന്നു പാർത്തിരുന്നു. അവരെത്തെ ഈ ചോറും കറിയും ഉണ്ടാക്കി കൊട്ടത്തയക്കുന്നതു. എന്നാൽ ജ്യേഷ്ഠൻ അധികം പ്രാപ്തി ഇല്ലാത്ത ആളായിരുന്നു. ഇതിനാൽ ഇവരൊക്കെയും ഈ ദേഹം കുമ്പാന ചൊല്ലിയ നാൾ മുതൽ ഈ ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്താലത്രെ ചിലവു കഴിച്ചുവന്നതു എന്നു പറയാം. ഒരു ദേഹത്തിന്റെ ഉച്ച ഭക്ഷണത്തിനു എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു കറി മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. ഒരു ദേഹം എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയാറെയും ടി. പീലിപ്പോസിനു പഠിനത്തിൽ ഒരു ഫലവുമില്ലെന്നുകണ്ട് ഇനി താനഞ്ചുപട്ടം എൽക്കണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പീലിപ്പോസു അതിശപ്പെട്ടു "നീ എന്നെ ചതിച്ചില്ലയൊ ഞാൻ മാപ്പിള ആയിട്ടു നടന്നതല്ലയൊ എന്നെയീകോലം കെട്ടിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു പട്ടം തരുവിക്കയില്ലയൊ? ഒരു കൊച്ചു ശമ്മാച്ചന്മാരെ ഒക്കെ പട്ടമേല്പിക്കുന്നല്ലൊ" എന്നും മാറും ഒരു ദേഹത്തെ ദൂഷണം പറവാൻ തുടങ്ങി. അനന്തരം ടി. പീലിപ്പോസു പള്ളിപ്പുറത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട പരദേശി ആയി നടപ്പാൻ തുടങ്ങി.

ഇങ്ങനെ ഒരു ദേഹം പഠിപ്പിച്ചുവരികയിൽ ഒരു ദേഹത്തിന്റെ മല്പാൻ വയസ്സായി കല്ലറമ്പിൽ പാർത്തു പഠിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കന്നിമാസം ക്രാം തായറാഴ്ച ശമ്മ്നാരി പെരുന്നാളായി കല്ലറമ്പിൽ ഘോഷിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചൻ ആ ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഏറിയ ഉപകാരം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ ആ ദേഹത്തിനെ ചെന്നു കണ്ടു ഒരു വാഴ്വു വാങ്ങിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു ആദ്യ ശിഷ്യരായ പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകക്കാരൻ വരാപ്പുഴെ മല്പാനായിരുന്ന മരിച്ച മംഗലത്തു ചാണ്ടി കരുതനാരച്ചനെയും, വൈകുത്തു പഴെകടവിൽ യൌസേപ്പു കുത്തനാരച്ചനെയും എന്നെയും കൂടി കൊണ്ടുപോകുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനാൽ അവർ രണ്ടുപേരും അവരുടെ വീട്ടുകളിൽ നിന്നു ഓരൊ കുത്തു കച്ചയും ഇനിക്കുവേണ്ടി ഒരു ദേഹം തന്നെ ഒരു വിശേഷ പുതപ്പും വാങ്ങിച്ചു ഞങ്ങളെ മൂവരേയും കൂട്ടി കൊച്ചിയിൽ

അടുത്തു ചില വിശേഷ തര തീൻസാധനങ്ങളും ചട്ടംകെട്ടി കല്പാ
മ്പിൽ ചെന്നു. ക്ഷവനായ മല്പാനച്ചനു ഒരു ദേഹം വലിയ ബഹു
മാനത്തോടും ആചാരത്തോടുംകൂടെ വണങ്ങം ചെയ്തിട്ടു ദൂരെ മാ
റിനിന്നു. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മൂവരും ഒരു കാഴ്ചകളും കൊണ്ടുചെ
ന്നു ആ ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ വച്ചു കസേരയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ട
കുത്തി കൈ മുത്തുകയും ആ ദേഹം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളു
ടെ തലയിൽ കൈവച്ചു ആശീർവ്വദിക്കയും ചെയ്തു. ടി. പെരുന്നാ
ളിന്നു പല ശിഷ്യരും വന്നു കൂടിയിരുന്നു. ഒരു ദേഹമത്രെ പ്രസം
ഗം പറഞ്ഞതു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞ ഞങ്ങൾ പള്ളിപ്പുറത്തിന്നു തി
രിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തു.

ഒരു കാലങ്ങളിൽ വരാപ്പുഴെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ അ
യിട്ടു ചിലേസ്യാ പ്രംതർഗാസ്സ് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മെത്രാനച്ചൻ റോ
മ്മായിൽനിന്നു തന്നെ വാഴ്ചയും കൈക്കൊണ്ടു വരാപ്പുഴെ വന്നു അ
ന്നു നടന്നു വന്നിരുന്ന ചട്ടപ്രകാരം അതായതു ഒരു വികാരി അപ്പ
സ്തോലിക്കായുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മറ്റൊരാൾ വാ
ഴ്ച ഏറ്റു പള്ളി ഭരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ പള്ളികൾക്കു
ഒക്കയ്ക്കും കല്പന അയച്ചു വികാരിമാരെയും വേണ്ടത്തക്ക ജനങ്ങ
ളെയും കൂട്ടി, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിൽ വരാപ്പുഴ പള്ളിയിൽ
വരുത്തി ലത്തീനിലും മലയാഴ്മയിലും പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും അയ
തിന്റെ പകർപ്പുകൾ പള്ളികൾക്കു ഒക്കയ്ക്കും കൊടുത്തയക്കയും ചെ
യ്യും. അന്നേദിവസം കൂടുന്ന പട്ടക്കാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും അവരവരു
ടെ ബഹുമാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം രീൻ കൊടുക്കുമാറായിരുന്നു. അ
പ്രകാരം തന്നെ മേലെഴുതിയ മെത്രാനച്ചൻ വന്നയുടൻ ഒരു ക്ര
മവും കഴിച്ചു. ഒരു ദേഹവും രേ ക്രമത്തിന്നു കൂടിയിരുന്നു. ഒരു
ദേഹം പഠിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ കാലം വരെ വരാപ്പുഴെ സക്രസ്താ
തി ആയി താമസിച്ചിരുന്നു. പള്ളികൾ സംബന്ധിച്ച കാഴ്ചം മാത്ര
മല്ലാ വരാപ്പുഴെ ഉള്ള വസ്തു ഏപ്പാട്ടുകളുടെയും വിവരങ്ങളും വേ
ണ്ടുംവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. സക്രസ്താതി വേലയിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞി
ട്ടും വികാരിജനറാളന്മാരായി നടത്തിയിരുന്ന ബ്രോസ്സ്, നിക്കോവോ
സ് എന്ന മൂപ്പച്ചന്മാരും പ്രധാനസംഗതികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരു
ദേഹത്തിനെ അളയച്ചു വരുത്തി ആലോചന ചോദിച്ചിരുന്നു. ഇ
തു മുഖാന്തിരം ഒരു ദേഹം വരാപ്പുഴെ ചെന്നാൽ പിന്നീടിരിയും വ
രെയുള്ള ചിലവുകൾ ഏല്പാം അവിടെനിന്നു നടത്തിയിരുന്നു. ഒരു
മെത്രാനച്ചന്റെ കാലത്തിലത്രെ പള്ളികളിൽ വിസീത്തക്കു മെ
ത്രാൻ തന്നെ പോകുന്ന ശട്ടം തുടങ്ങിയതു. ഹേമതു. കടമാളൂർ പ
ള്ളിയിലത്രെ വിസിത്തയ്ക്കു പോയതു. അതിന്റെ ശേഷം പള്ളിക
ളൊക്കയിലും വിസീത്തക്കു പോയി. ഇതിനു മുമ്പിൽ ബഹുമാന
പ്പെട്ട മിസ്യോനാരിമാരെ പള്ളികളിലയക്കുന്നതല്ലാതെ മെത്രാന്മാ

രു പോകുക ചട്ടമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ ഓരോ മലയാള രാജാക്കന്മാരുടെ ഇടത്തുള്ള ബഹുമാനത്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു എന്നുതോന്നുന്നു. അതായതു, മുനിമാരു അവരുടെ ഇടത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കയില്ലാ എന്നുള്ള മുറ അനുസരിച്ചായിരിക്കും. എന്നാലിപ്പോൾ ചെയ്യുംവണ്ണമുള്ള ക്രമത്തോടും ഫലത്തോടുംകൂടെ ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും പള്ളികളിൽ നടന്നു സിമിത്തേരി വേണമെന്നും അതിൽ ശവമടക്കണമെന്നും കുമ്പസാരക്കുട്ട ഉണ്ടാകണമെന്നും കൊമ്പിരിയാ ഉണ്ടാകണമെന്നും മറുമുള്ള ചട്ടം ഓരോ ദേഹം കല്പിച്ചു. അതിനു മുമ്പു പള്ളികളിൽ പ്രത്യേകം സുറിയാനി പള്ളികളിൽ ദർശനവും (കൊമ്പിരിയാ എന്നുള്ള ക്രമം) ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ. സിമിത്തേരിയും കുമ്പസാരക്കുട്ടം ലത്തീൻ പള്ളികളിലും ഇല്ലായ്തു.

സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളും തെയ്യോലോജിയാ, മൊരാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പട്ടക്കാർക്കു ആവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലായ്കയാൽ പട്ടക്കാരുടെ അറിവില്ലായ്മ നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന നാശങ്ങളെ കാൺകയാൽ ഈദേഹം ഏറ്റവും സങ്കടപ്പെട്ട വളരെ അന്വേഷിച്ചതിൽ, പാണ്ടി രാജ്യങ്ങളിൽ പൌലീസുക്കാരു ചില പുസ്തകങ്ങൾ തമിൾ പേച്ചിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു, ആ പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തി. അപ്രകാരംതന്നെ ഇവിടങ്ങളിലും ചില മിസ്യോനാരിമാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ചില മലയാഴ്മ പുസ്തകങ്ങളും വരുത്തി ഇവയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു വായിപ്പാനും തന്നു. ഓരോദേഹവും തമിൾ ഭാഷ പഠിച്ചു, ആ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുവന്നു. എല്ലാപ്പോഴുംതന്നെ വായിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു മറു മല്പാന്മാരു "തമിഴമല്പാൻ പാണ്ടി മല്പാൻ" എന്നു പരിഹാസമായി വിളിച്ചിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ: സുറിയാനി പേച്ചിലുള്ള പഠനം ഇല്ലായ്കയാലത്രേ ഓരോ തമിഴ പുസ്തകങ്ങളെ വായിക്കുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. പുണ്യജീവിതം, വലിയ ഓത്തിന്റെ അത്ഥം ഞായസ്സൽ മല്പാൻ, കരിയാറിൽ മല്പാൻ, പൌലീനോസ് മുപ്പച്ചൻ എന്നവരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ക്രുദാശ പുസ്തകങ്ങളും മറു ചില വിശേഷ മലയാള പുസ്തകങ്ങളും ജ്ഞാനമുത്തു, ജ്ഞാനസംജീവി, ഏഴാഴ്ച പുതുമ, നക്ഷത്രമാല, പുരാന്തിമം, പശ്ചിമം മുതലായ വിശേഷ തമിൾ പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അച്ചടിപ്പെന്ന പേരുക്രുടെയും കേട്ടിട്ടില്ലാഞ്ഞ ഓരോ ഇന്ത്യായിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു അധിക അന്വേഷണവും വേലയും വേണ്ടിവന്നു. തമിഴിൽ നിന്നു മലയാളത്തിലക്കു ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യർ എല്ലാവരേയും പക്ഷാഭേദം കൂടാതെ പഠിപ്പിക്കയും, അവക്കുവേണ്ടി കൈയെഴുത്തായിരുന്ന സുറിയാനി വേദപുസ്തകങ്ങൾ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തി അവക്കു കൊടുക്കയും അവരേകൊണ്ടു പകർത്തിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടക്കാർക്കുത്ത

റിവിന്നു തക്കതായ പഠിത്തമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ലത്തീൻഭാഷ പഠിക്കണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ചില്ലരെ എങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചാൽ അവരുവഴിയായി ശേഷംപേക്കും ഉപകാരം ഉണ്ടാകും എന്നു വിചാരിച്ചു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ അറിയാതെ മേലെഴുതിയ മിലേസ്യാമെത്രാനച്ചനെ ഒരംസംഗതി ബോധിപ്പിച്ചു. ആദേഹവും സമ്മതിച്ചു. നിക്കോപോസു മുപ്പച്ചനും ഒരുദേഹത്തിന്റെ നേരെ അധികസ്നേഹമായിരുന്നതിനാൽ വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം ഞങ്ങൾ മൂവരേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാപ്പുഴെ കൊണ്ടുപോയി ആക്കി. സിമ്മനാരിക്കു പുറത്തു കിണാറിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ പാപ്പാനും പഠിത്തത്തിന്റെ നേരത്തു ലത്തീകാരുടെ സിമ്മനാരിയിൽ പോയി പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും തീനും കിടപ്പും ഒരു മുറിയിൽ കഴിച്ചു കൊള്ളണമെന്നും എന്തോരാവശ്യം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഒക്കയും മുപ്പച്ചനോടു പറഞ്ഞാൽ നടത്തിതരുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരുദേഹം പള്ളിപ്പുറത്തിനു പോയി. പിറേദിവസം ഞങ്ങൾ സിമ്മനാരിയിൽ ചെന്നാറെ സിമ്മനാരിയിൽ കയറുന്നതിനും അവക്കു സമ്മതമില്ലാഞ്ഞു. ഇതിനാൽ ഈദേഹത്തിന്റെ നല്ലലാക്കു സാധിക്കാതെ പള്ളിപ്പുറത്തേക്കു പിന്തിരിയേണ്ടി വന്നു. ആകയാൽ ലാക്കു സാധിക്കാതിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, കുറെ മനഃക്കേടും സങ്കടവും ക്രൂടെ ഉണ്ടായി. ഇനി ഇതിനു എന്തുവഴിയുള്ളു എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ മേലെഴുതിയ രണ്ടുപേരും പ്രായംചെന്നവരാകയാലും കാനോനാനമസ്കാരം മുതലായതു തഴങ്ങി അഞ്ചു പട്ടത്തിനു ആസ്പമാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കയാലും എന്നെയെങ്കിലും കുറെ ലത്തീൻപേച്ചു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അന്നു തങ്കിപള്ളിയിൽ വികാരി ആയിരുന്ന വടക്കൻ പള്ളിപ്പുറത്തുകാരൻ മെയിൽ പാദ്രിയച്ചൻ ഒരുപ്രകാരം ലത്തീൻപേച്ചു തിരിയുന്നയാൽ എന്നു കേട്ടു ഈദേഹം തന്നെ ചിലവുംതന്നു അയച്ചു. കുറേനാൾ ആറെട്ടുമാസം അവിടെ താമസിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ദീനംവന്നതിനാൽ പോരികയും ചെയ്തു. ഒരംആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിനു ഇടയായില്ലാ. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ആദേഹത്തിന്റെ ഏറിയ പ്രയത്നത്താൽ യജമാനന്മാരെ ബോധിപ്പിച്ചു വടയാറു പള്ളിയിലും, പിന്നെയും ചില പള്ളികളിലും കൊഗ്രഹസ്യാൻ എന്ന കമ്മലമാതാവിന്റെ ദർശനപ്രകാരത്താൽ സ്ഥാപിച്ചു ഘോഷിച്ചിരുന്നു. ആദേഹത്തിനു ഏറിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹക്കാരനായി ബ. പോത്രുക്കരെ തോമാക്കത്തനാരച്ചനും ഈദേഹവുംകൂടെ "ഒരം മലയാളത്തിൽ പട്ടക്കാർക്കുപോലും ഒരു തപസ്സുഭവനം ഇല്ലായ്കയാൽ ഏറിയ നന്മകൾക്കു വിഘ്നമായിരിക്കകൊണ്ടു വല്ലപ്രകാരത്തിലും പട്ടക്കാർക്കെങ്കിലും ഒരു ദർശനവീടുണ്ടാക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. ആയതിനു ഒരു സഹായം ആരുമില്ലാ

സ്സുകൊണ്ടു ഖേദിച്ചുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവസഹായത്താൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ബോംബയുടെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയ മാർ മെത്രേലിയോസ് ദൊലീസ്സ് എന്ന മെത്രാനച്ചൻ ഇവിടേക്കു വന്നു. മാർ ലെയോൻ പത്താമത്തെ എന്ന ശ്രുദ്ധമാന മാപ്പിപ്പായുടെ കല്പനയാൽ വരാപ്പുഴക്കു ഇന്തിരീയാ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു വാഴുകയിൽ, ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചൻ, മുമ്പു പീയൂസു ഏഴാമത്തെ എന്ന ശ്രുദ്ധമാന മാപ്പിപ്പായുടെ കാലത്തു വരാപ്പുഴെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു വാണിരുന്ന മാർ റെയിമൂൽദ് സൂയ്സ് എന്ന മെത്രാനച്ചന്റെ സക്രത്താരിയായിട്ടു പാർത്തിരുന്നതിനാലും, പിന്നെ ഉണ്ടാകുന്ന യജമാനന്മാരുടെ ആലോചന ചോദിക്കുന്നതിനായി ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചനെ വിളിക്കുമാറായിരുന്നു. അപ്രകാരം ബഹുമാനപ്പെട്ട മാർ മെത്രേലിയോസ് എന്ന മെത്രാനച്ചൻ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോകയിൽ സക്രത്താരി ആയിട്ടവിടെ പാർക്കണം, ആയതല്ലെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം വിശ്വാസമുള്ളതിൽ ഒരു പട്ടക്കാരനെ ഇവിടെ നിർത്തണം എന്നു കല്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചനു പഠിപ്പിക്കൽ എന്ന ജോലി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ പാടില്ലായ്കയാൽ പോർത്തുക്കീസ തോമ്മാക്കത്തനാരച്ചനെ കൊല്ലത്തു തങ്കച്ചേരി പുത്തൻവള്ളിയിൽനിന്നു വരുത്തി മെത്രാനച്ചന്റെ സക്രത്താരി ആയിട്ടു ആക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ഇവരും മുൻവിചാരിച്ച സംഗതിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കയിൽ "എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നുപേരും കൂട്ടന്നിടത്തു ഞാനുണ്ടാകുമെന്നും, ചോദിപ്പിൻ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടപ്പെടും" എന്നിങ്ങനെയുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടിനു തക്കവണ്ണം ഇവരുടെ ഉത്സാഹത്താലും അപേക്ഷയാലും ബഹുമാനപെട്ട മെത്രാനച്ചൻ ഓരോ അവസ്ഥകൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ദാഹിക്കപ്പെട്ട ഭൂമി വഷ്ത്താൽ തെളിയുംവണ്ണം പുണ്യദാഹത്താൽ ദാഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അച്ചൻ ഏറിക്കപ്പെട്ട തെളിവാൽ തെളിഞ്ഞു "തമ്പുരാന്റെ മുഖം അന്വേഷിക്കുന്നവരും ഓരോവേലയ്ക്കു ദാനദർമ്മം ചെയ്യണം" എന്നു ഒരു പസ്സോന്തി എഴുതി. ഇതിനു ദാനധർമ്മമായിട്ടു ബഹുമാനപെട്ട അച്ചൻ ക്രിസ്തുവർഷം ൧൮൫൨ാമതു വൃശ്ചികം ൨൯-തന്നെ മുൻപിനാൽ ഇവരുടെ കയ്യിൽ, അതായതു ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചന്റെയും പോർത്തുക്കീസ അച്ചന്റെയും കയ്യിൽ ഇരുനൂറു രൂപ്പികനിരുപ്പായും കൊടുത്തു ഇതിനു വേലചെയ്വാൻ ഇവർ രണ്ടുപേരെയും കൂലപ്പെടുത്തി അയച്ചു. ഇവരും പുറപ്പെട്ടു ക്രിസ്തുവർഷം ൧൮൫൩ാമതു തുലാമാസത്തിൽ കോയിൽമുക്കു പള്ളിയിൽ (എടത്വായിൽ) പോകുംവഴി കല്ലുക്കാട്ട പള്ളിയിൽ (ചമ്പക്കുളത്തു) കയറി പസ്സോന്തികാട്ടി വിവരം അറിയിച്ചു. പട്ടക്കാരും യോഗക്കാരുംകൂടി ഇരുനൂറു രൂപ്പിക ആയിരുപ്പാനെല്ലുതരത്തക്കതിൻവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു വികാരി അച്ചന്റെ ഒപ്പും പസ്സോന്തിയിൽ വെച്ചുതന്നു. അവിടെനിന്നു കോയിൽമുക്കു പള്ളിയി

ൽ പോയി. അവിടെയും പസ്സേന്തികോട്ടി വിവരം അറിയിച്ചാറെ അവരെല്ലാവരുംകൂടി പള്ളിയിൽ നിന്നു നാന്നൂറു രൂപാസ്സു പതിനായിരം ചക്രം കൊടുക്കത്തക്കതിൻവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു, പൂട്ടുരാന്നു ചക്രം പതിനായിരവും കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു അച്ചൻ പള്ളിപ്പുറത്തുവന്നു പാക്കയും, ഏ. പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ അത്തങ്കൽ മർ അന്ത്രയോസു ശ്ലീഹായുടെ പള്ളിയിൽ താമസിക്കയാൽ പോത്തുക്കര അച്ചൻ അവിടെപോയി സകുത്താരിയായി താമസിക്കയും ചെയ്തു.

കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം വീടിന്നു സ്ഥലം കാണണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചനും പോത്തുക്കര അച്ചനും ആ ദേഹത്തിൻെറ ഒരു വാലിഭക്കാരനായിട്ടു കണിയാന്തറയാക്കൊ ഏന്ന ചൊതലും പള്ളിപ്പുറത്തു പള്ളി ഇടവക കല്ലുങ്കൽ ഇട്ടിയയിപ്പും ഒരുഴപ്പരിഷയിലുള്ള ഇട്ടൻ ഏന്നവനും ഇവരെല്ലാവരും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു ഇത്തിപ്പൊഴ ആറിൻ വഴിപോയി വെട്ടിക്കാട്ടുമുക്കും കടന്നു് ആ പ്രദേശങ്ങളൊക്കയും തിരഞ്ഞു അവിടെനിന്നു കടനാട്ടിൽ പാറൊ ഏന്ന ചൊല്ലുന്ന അപകടസ്ഥലവും കടന്നു മുളക്കുളത്തു ചെന്നു. അവിടെയും തിരഞ്ഞാറെ തക്കതായ ഒരിടവും കണ്ടില്ല. അവിടെനിന്നും തിരികെ യാത്രപുറപ്പെട്ട വഴിൽ കാണുന്ന ഉയരപ്പെട്ട കുന്നും മലയും നോക്കുകയും ആലോചിക്കുകയും ഇങ്ങനെ കടനാട്ടിൽ പാറയും കടന്നു അതിന്നും താഴെ വെട്ടിക്കാട്ടുമുക്കിന്നും മേൽക്കു കളനൂരിന്നു ചെല്ലുന്ന മണപ്പുറ്റു് അടുത്തു് അവിടെ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടു. അവിടവും വേനൽകാലത്തിൽ ഓരുകടക്കുന്നതിനാൽ ആ സ്ഥലവും പിടിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നും പള്ളിപ്പുറത്തു വന്നു് ഇനി ഒരു സമയത്താകട്ടെ എന്നും വെച്ചു പോത്തുക്കര അച്ചൻ മെത്രാനച്ചൻെറ പക്കൽപോയി.

കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം പാസ്സാൽ പാദ്രി അച്ചനും ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോത്തുക്കര അച്ചനും ഇട്ടുപ്പു കത്തനാരച്ചനും മംഗലത്തു് ചാണ്ടികത്തനാരച്ചനും കൂടെ മുമ്പിൽ പോയ ആറുവഴിക്കു തന്നെ പുറപ്പെട്ടു വെട്ടിക്കാട്ടുമുക്കിന്നും മേൽക്കു കടനാട്ടിൽ പാറയ്ക്കും താഴെ കാവൽ വഴി ചേരിക്കും കിഴക്കുള്ള ചെമ്മഞ്ചി ഏന്നു ചൊല്ലുന്ന ഉയന്ന ഒരു കുന്നംപുറം കണ്ടു. അതിന്നും മുകളിൽ വളരെ പ്രയാസവും ബുദ്ധിമുട്ടും കഴിച്ചു കയറി നോക്കിയപ്പോൾ ഉയച്ചയും വീതിവിസ്താരവും സ്ഥലസൌഖ്യവും നല്ലതുതന്നെ. എങ്കിലും വള്ളമടുപ്പാനും താഴത്തുനിന്നു ഒരു വസ്തുവും മുകളിൽ കൊണ്ടുവരുവാനും വളരെ പ്രയാസം. അതിനാൽ ആ സ്ഥലവും അത്ര യുക്തികരമായില്ല. അവിടെനിന്നും എല്ലാവരും മടങ്ങി ഓരൊരുത്തരുടെ സ്ഥലത്തു പോരുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചനു വാതം വന്നു വിഷമിച്ചു

കിടപ്പിലായി. ഒരു മാസത്തോളം കുമ്പാന ചൊല്ലാതെയും അരക്കു തെളിന്നു പോകയാൽ കാൽ അനക്കുവാൻ വഹിയാതെയും ആയിപ്പോയി. ദിനം ഒരു വിധം സൌഖ്യമായ ശേഷം വടകരക്കു പോയി. അവിടെവച്ചു ഞാനും ബ. അച്ചനും ആറിനക്കരെ കടന്നു് പല മലകളും കുന്നുകളും കയറി ഏകദേശം ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്തിരിഞ്ഞുവന്നു. ആ സ്ഥലങ്ങളും ബോധിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നു ഞങ്ങൾ പള്ളിപ്പുറത്തിനു തിരികെ വന്നു. അതിരമ്പുഴക്കു കിഴക്കു് പള്ളിക്കുന്നെന്നും പള്ളിക്കയമെന്നും ഇങ്ങനെ നല്ലതിൽ ഒരിടമുണ്ടെന്നും, വേദഗിരി എന്ന ഒരു ഇടമുണ്ടെന്നും കേട്ടതിനാൽ ആ ഇടങ്ങൾ കണ്മാനായി ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോത്രുക്കരെ അച്ചനും കൂടെ പോയി. ആ ഇടങ്ങൾ കണ്ടാറെ വെള്ളസൌഖ്യമുള്ളടത്തു് സ്ഥലസൌഖ്യക്കേട്ടും സ്ഥലസൌഖ്യമുള്ളടത്തു് വെള്ള സൌഖ്യക്കേട്ടും ആകയാൽ ആ സ്ഥലങ്ങളും നല്ലവണ്ണം പിടിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നു കുടമാളൂർ ആറ്റിൽ വന്നപ്പോൾ കുടമാളൂർ പള്ളിക്കു കിഴക്കു ഉയന്തതിൽ പുഴയരികിൽ ഒരു കുന്നു കണ്ടു. അവിടെ കയറി കണ്ടപ്പോൾ സ്ഥലസൌഖ്യംകൊണ്ടും പുഴയരികിലാകകൊണ്ടും അയതു തന്നെ കൊള്ളാമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചു. ഏറിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കഴിച്ചു ആ സ്ഥലത്തു് ഒരു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു വിചാരണ കഴിക്കുന്നതിനു ദിവാൻജിയുടെ ഉത്തരവു തഹശീൽദാർക്കു അയപ്പിച്ചു, തഹശീൽദാരു കരക്കാർക്കു ശീട്ടെഴുതി വരുത്തി വിചാരണ കഴിച്ചാറെ മേലെഴുതിയ പുല്ലുങ്കരിക്കുന്നുംപുറം കുമാരനല്ലൂർ ഭഗവതിയുടെ സങ്കേതമാകകൊണ്ടു് ഊരാഴ്മക്കാർക്കു സമ്മതമില്ലാഴികയാൽ അവിടെ പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കയില്ലെന്നും സങ്കടമുണ്ടെന്നും കച്ചീട്ടു വെച്ചു. അതുകയാൽ ഒരു കായ്യം പ്രയാസമാകയാൽ സാധിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു.

പിന്നീട്ട അതിനു വടക്കുവശത്തു് കുടമാളൂർ ചെറിയ പള്ളിക്കു കിഴക്കുവശത്തുള്ള ഒരു കുന്നുംപുറം വാങ്ങിക്കണം എന്നു വിചാരിച്ചു അതിനു വേലചെയ്തു. ഇരുപത്തഞ്ചുനോയമ്പിന്റെ തലേദിവസം തയ്യിൽ തരകൻ എന്നും, അയാളുടെ അനുജൻ കൊച്ചുപോത്തൻ മാപ്പിള എന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഗൃഹസ്ഥന്മാരു ഐകമത്യമായി പാത്തുവരുന്നു എന്നും അവരെ കണ്ടു് പറഞ്ഞാൽ അവരു വിചാരിച്ചു നടത്തി തരുമെന്നും കരുതി ആ ദിവസം കുമ്പാനയും ചൊല്ലി നോയമ്പോടെ തിരിച്ചു് കായ്ങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിച്ചാറെ അച്ചന്മാരു എങ്ങും പോകണ്ടാ എന്നും നമ്മുടെ ഒരു കുന്നുംപുറം തന്നെ നന്നു് എന്നും ഇങ്ങനെ ഇതിന്റെ വിശേഷം പറഞ്ഞു്, കയറി കാട്ടിയപ്പോൾ ഇതുതന്നെ കൊള്ളാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു് വേല ചെയ്യുന്നതിനും പറഞ്ഞു തിയ്യ്യ് പോന്നു. മേലെഴുതിയ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ഏറുമാനൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ മാന്നാനം കര

യിൽ ഓലംകണ്ണ മുകൾ എന്ന കുന്നു കാലായിൽ പള്ളിയും വീടും വയ്ക്കുന്നതിനു സമ്മതമുണ്ടെന്നു കരക്കാരേക്കൊണ്ടു ചീട്ടുവെപ്പിച്ചു. പെ. ബ. അച്ചനു അത്തുകൽ പാത്തിട്ടു സുഖക്കേടു ആകകൊണ്ടു കടമാളർ വന്നു പാക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവിടെ വന്നു പാത്തു. ഒരു അവസരത്തിൽ ഒരുയിടം വെട്ടിത്തെളിച്ചു ഒരു കുരിശുപുര കെട്ടിച്ചു ബ. മല്പാനച്ചനെക്കൊണ്ടു അനുവാദം വാങ്ങിച്ചു കുബ്ബാന ചൊല്ലണമെന്നും ആയതല്ലാഞ്ഞാൽ അതിരമ്പുഴയിൽ ചെന്നു കുബ്ബാനയും ചൊല്ലി ഇവിടെ വന്നു പാത്തു വേല എടുപ്പിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുവരുന്നതല്ലാ എന്നും ആയതുകൊണ്ടു അച്ചൻ വന്നു ഒരു വിവരം ബ. അച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ചു അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടുന്നതിനു വേഗത്തിൽ വരണമെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞയച്ച പ്രകാരം ഞാൻ പള്ളിപ്പുറത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞാറെ അച്ചൻ അതിനു സമ്മതിച്ചു മെത്രാനച്ചന്റെ പക്കൽ വന്നു ബോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ, കുഞ്ഞിമരിച്ചു കുബ്ബാന ചൊല്ലിയെന്നാൽ പിന്നത്തേതിൽ ഉദാസീനതയും വെടിപ്പുകേടും ആയിരിക്കും. അതുകയാൽ എത്രയും വേഗത്തിൽ ചെറുതായിട്ടു ഒരു കുരിശുപുര കല്ലുകൊണ്ടു തന്നെ തീർക്കണമെന്നു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചു വേല ചെയ്യുതുടങ്ങുകയിൽ, ഞങ്ങളുടെ അച്ചനു ചുട്ടുപാകകൊണ്ടു മലയിൽ വന്നിരിപ്പാനും അതിരമ്പുഴക്കു പോയി ചൊല്ലുവാനും പാടില്ലായ്കകൊണ്ടും പള്ളിപ്പുറത്തു, മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പനപ്രകാരം സെമ്മിനാരി നടത്തുന്നതിനു ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവിടേയ്ക്കു പോയി.

൧൮൩൫ാം കാലം ഇടവം ൧൫ാംനു- പെ. ബ. അച്ചൻ വന്നു കൊവേന്തക്കു കല്ലിടാമെന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു അവധിക്കു കല്ലിടുവാനും കപ്പേളയിൽ കുബ്ബാന ചൊല്ലുവാനും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നുള്ള അറിയിപ്പു അച്ചന്റെ ശിഷ്യരും സ്നേഹിതരും ആയ പട്ടക്കാർക്കെല്ലാവർക്കും കൊടുത്തയച്ചു. എന്നാൽ ദിവസം അടുത്തു വന്നപ്പോൾ മെത്രാനച്ചനു കൈകാൽ ഒക്കയും ഒരുതരം വലിയ ചിരങ്ങുണ്ടായതിനാൽ കല്ലിടുന്നതിനുള്ള മനസ്സു അല്പം തന്നെത്തു. അതുകയാൽ പോത്തുക്കര അച്ചനും, അച്ചനും, പാസ്സാൽ പാദ്രി അച്ചനും അധികം സാദ്ധ്യപ്പെട്ടപേക്ഷിച്ചതിനാൽ ഒരു പ്രകാരം സമ്മതിച്ചു കല്ലിടുന്നതിന്നായി വന്നു. പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനു സുഖക്കേടാകയാൽ, പള്ളിപ്രത്തച്ചൻ കല്ലിടട്ടെ എന്നും, അച്ചനു പാടില്ലെങ്കിൽ പോത്തുക്കര അച്ചൻ അതുകട്ടെ എന്നും ഇങ്ങനെ അവരുടെ ഉപവിയാലും എളിമയാലും കുറെ തക്കിച്ചു എങ്കിലും പോത്തുക്കര അച്ചൻതന്നെ കല്ലിടുന്നതിനു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അവരുടെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നതിന്മേൽ മൂന്നു അഭിപ്രായമായി. യോഹന്നാൻ മാംദാനായുടെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനും, ഉമ്മനീക്കോസു പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു ഞങ്ങളു

ടെ അച്ചനും, യൌസേപ്പു പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു പോത്തുക്കര അച്ചനും പറഞ്ഞു. ഇതു മൂന്നും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനും, ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോത്തുക്കര അച്ചന്റെ നിശ്ചയം തന്നെ എല്ലായിപ്പോഴുമെന്നു് എന്നാറച്ചു് പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ നിന്നുകൊണ്ടു പോത്തുക്കര അച്ചനെക്കൊണ്ടു യൌസേപ്പു പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ കൊവേന്തപ്പള്ളിക്കു അടിസ്ഥാനമിട്ടുവിച്ചു. പിന്നെ വാകൽ, പെ. ബ. മെറാല്യോസു മെത്രാനച്ചനു പകരം, പെ. ബ. പ്രൊസീസ്സ് ശെയ്ഖ്ർ മെത്രാനച്ചൻ വന്നു. അച്ചന്മാരും ചെന്നു കണ്ടു. പ്രൊസീസ്സോസു ശെയ്ഖ്ർ മെത്രാനച്ചൻ, പോത്തുക്കര അച്ചൻ മാന്നാനം വിട്ടു കായംകുളം പള്ളിയോപ്പു ഇങ്ങനെ കൊല്ലം മിസ്സത്തിലുള്ള പള്ളികളിൽ വികാരിയായിട്ടു പോകണമെന്നു ഒരു കല്പന പോത്തുക്കര അച്ചനു അയച്ചു. ഇതിനാൽ ഒരു ദേഹം മല്പാനച്ചന്റെ പക്കൽ വന്നു് ആലോചിച്ചു. എങ്കിലും മേലുദ്യോഗസ്ഥരുടെ കല്പന ദൈവത്തിന്റെ തിരുമനസ്സാകയാലും പക്ഷേ നമ്മുടെ ചൊല്പുവിളി പരീക്ഷിപ്പാനായിട്ടു തന്നെ കല്പിച്ചതൊ എന്നും അറിവാൻ വഹിയായ്കയാലും യാതൊരു സങ്കടം പറയാതെ പോകണമെന്നത്രെ ഇനിക്കു തോന്നുന്നതെന്നു് ആ ദേഹം തന്നെ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെതന്നെ ആകട്ടെ എന്നു മല്പാനച്ചനും പറഞ്ഞു് ആ ദിക്കുകൾക്കു പോത്തുക്കര അച്ചൻ പോയി.

അനന്തരം പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ മല്പാനച്ചനോടു കല്പിച്ചകായ്ങ്ങൾ എല്ലാം എത്രയും വലിയ കീഴ്വഴക്കങ്ങളോടുകൂടെ നിറവേറുന്നതിനാലും, അപ്രകാരം തന്നെ പോത്തുക്കര അച്ചൻ കല്പന കേട്ടു് തെക്കോട്ടു പോയി വികാരിത്വം നടത്തിയതിനാലും, മെത്രാനച്ചനു വളരെ സന്തോഷവും താല്പര്യവും ആയിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ പോത്തുക്കര അച്ചൻ പിള്ളത്തോപ്പു മുതലായ പള്ളികളിൽ വികാരിത്വം കഴിഞ്ഞു വന്നു. ആ ദേഹം കൊല്ലത്തു നിന്നു ഒരു പണിക്കാരനെ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ മരപ്പണിയും കൽപ്പണിയും തിരിയുന്നവനാകയാൽ പള്ളിക്കും പള്ളിയിൽ നിന്നു വടക്കോട്ടുമുള്ള മുറികൾക്കും അടിസ്ഥാനമിട്ടു പണി തുടങ്ങി. ഇതിനിടയിൽ അച്ചനോടു പഠിക്കുന്നതിൽ അതിരസമുള്ളവരായ അലഞ്ഞേരി ഏസ്സനും, വല്യ പറമ്പൻ ഏസ്സനും രണ്ടു ശെമ്മാച്ചന്മാരും ഏഴുപ്പുംകൊണ്ടും അച്ചൻ ക്രൂടക്കൂടെ വന്നു താമസിക്കയാലും ഇവിടെ പാർത്തു വന്നു. ഇവിടെ അച്ചന്മാരുടെ അഭിപ്രായം രണ്ടായി. മല്പാനച്ചനു പഠിപ്പവും ശെമ്മാച്ചന്മാരും ക്രൂടെ വേണം. അല്പമെങ്കിൽ പള്ളിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കു ഘോഷമായി ചെയ്വാനും ജനങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ മേൽ താല്പര്യമുണ്ടാകുന്നതിനും കൊവേന്തയ്ക്കു ആളുകളെ കിട്ടുന്നതിനും പാടുണ്ടാകയില്ല. ആകയാൽ ഒരു സെമ്മിനാരിയും പഠിപ്പ

വും ഒരു ഭാഗത്തും മറുഭാഗത്തു കൊവേന്തയും ആയിരിക്കണമെന്നു വേണ്ടതു്, അല്ലാഞ്ഞാൽ ഒരാം ദിക്കിലെ മറ്റുള്ളവർ നടക്കുന്നതിനു പ്രയാസം. പൊത്തുക്കരഅച്ചന്റെ അഭിപ്രായം, സിമ്മിനാരിആയിട്ടു പണിപ്പിച്ചുവന്ന സ്ഥലങ്ങൾ മിക്കതും കാലദിഷ്ടം കൊണ്ടു് നശിച്ചുവീണതെ കണ്ടുവരുന്നതു്. ഇവരെ ചൊവ്വെ വളത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു പ്രയാസം. കൊവേന്ത എന്നു ലാക്കുവച്ചതിനാൽ ദൈവശരണമല്ലാതെ മാനുഷ ശരണം നോക്കുന്നതായാൽ നേരെ വിപ്ലവും ആണു്. എന്നാവരികിലും പൊത്തുക്കര അച്ചൻ മല്പാനച്ചന്റെ മനസ്സിനും ആഗ്രഹത്തിനും കീഴ്വഴങ്ങി. ആയതിനാൽ ഒരാം ശമ്മാച്ചനാകും മാന്നാനത്തു തന്നെ പാർത്തുവന്നു. വടക്കോട്ടുള്ള മുറിയുടെ താഴത്തെ മുറിയിൽ ഒരു പ്രകാരം പാപ്പാരായി, അപ്പോൾ മല്പാനച്ചനു അർശ്ശസ്സിന്റെ ചൊടപ്പാൽ ക്ഷീണിച്ചും മാന്നാനത്തു വന്നാൽ അധികമായി തണുപ്പുകാരാൽ താമസിപ്പാൻ പാടില്ലാതെയും ആകയാൽ ഏറിയതും പള്ളിപ്പുറത്തു തന്നെ പാർത്തു. ക്രമേണ വടക്കോട്ടുള്ള മുറിയുടെ രണ്ടുകളിലത്തെ തട്ടിലും പാപ്പാരായി. ചിലരൊക്കെയും പഠിപ്പാനായി വന്നുകൂടി. ഒരു മുഴുവൻ ധ്യാനം കഴിഞ്ഞ ശേഷം കൊവേന്തക്കായി പഠിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർ ആരാനുമുണ്ടെങ്കിൽ അറിയിക്കണമെന്നും, അവരു മുകളിൽ പാർക്കയും മറവരു താഴത്തു് പാർക്കയും വേണമെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതിന്മേൽ ചിലർക്കു ഇഷ്ടക്കേടായി. മല്പാനച്ചന്റെ പക്കൽ, മല്പാനച്ചൻ ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത സമയത്തിൽ പൊത്തുക്കര അച്ചന്റെ ഗുണദോഷത്താൽ ഞങ്ങളെ താഴത്തിറക്കി, ഏതാനുംപേരെ മുകളിലും കേറി ഇരുത്തി എന്നും മറും സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. ഞാൻ പള്ളിപ്പുറത്തു മല്പാനച്ചന്റെ പക്കൽ വന്നപ്പോൾ മല്പാനച്ചൻ അങ്ങനെയെന്നും, ഇങ്ങനെയെന്നും ഒന്നും പറയാതെ സാരമില്ലാത്ത കാര്യം എന്നപോലെ ആക്കി. മറു കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും പറഞ്ഞു് വേഗത്തിൽ ശേഷമുള്ള പണികൾ ഒക്കയും തീർത്തു, ആ വടക്കോട്ടുള്ളതു എല്ലാം തട്ടുമിട്ടു ഓട്ടുമിടുവാൻ ഇടയായി എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നും, ആയതിനു വക എന്തെന്നും ആലോചിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ തടിക്കു ഇവിടെ വിലക്രൂടുതലാകയാൽ ധർമ്മം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും, തടിവാങ്ങിക്കുന്നതിനുമായി അരക്കുഴി, മയിലക്കൊമ്പു, കാരക്കുന്നം, കൊരമങ്ങലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മൂന്നാറു തടികൾ വെട്ടിഎറിപ്പിച്ചു വടങ്ങുമ്മൽ വെപ്പിച്ചു വർഷം തുടങ്ങുമ്പോൾ ഈക്കത്തക്കവണ്ണം വാട്ടംകെട്ടി പോന്നു. പിന്നെ യാക്കൊയെ വിട്ടു അനുവർഷിപ്പിച്ചും വീണ്ടും തടിക്കു വാട്ടംകെട്ടിച്ചുമിരുന്നു. അച്ചനു ദീനം കൂടുതലാകയാൽ ഞാൻ ഇവിടെയും പള്ളിപ്പുറത്തുമായി താമസിച്ചു വരികയിൽ, ഏവുപ്രാകാലം മകരം

൧൯൨൦ൽ- ശനിയാഴ്ച അതായത് വെള്ളിയാഴ്ച പാതിരാകഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ മല്പാനച്ചനും സഭയുടെ സ്ഥാപകനുമായ പള്ളിപ്പറമ്പ് പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ മരിച്ചു. രാവിലെ ദിവസേന അവിടെ വാസചൊല്ലി. പിന്നെയും ഇരുപതെട്ടുതോറും ചൊല്ലി. അവരവരുടെ പാക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ തിങ്കളാഴ്ചതോറും ഓരോ വാസയും, നാലാം കുർബ്ബാനയും ചൊല്ലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു, ഒരോരുത്തരും ഏറ്റ വാസയും പതിമൂന്നു കുർബ്ബാനയും ഓരോരുത്തരും ഏറ്റു നിറവേറി.

നാല്പത്തൊന്നു, ശിഷ്യരുടെ പേക്കു കഴിച്ചു. ആയതിനു പട്ടക്കാരുടെ പേക്കു മറ്റും ചക്രവും ശമ്മാച്ചന്മാരുടെ പേക്കു നാം ചക്രവും വീതം എടുത്തു. ഇതുകൊണ്ടു നാല്പത്തൊന്നാം കഴിച്ചു് മൂവായിരം ചക്രം കുർബ്ബാനയും ധർമ്മവും വകയ്ക്കു കൊവേന്തയിൽ ഇട്ടിരുന്നു. കവറടക്കത്തിനു പള്ളിപ്പറമ്പു, മുട്ടം, വെച്ചൂർ, തത്തമ്പള്ളി, ആലപ്പുഴ, മേനങ്കരി, ചമ്പക്കുളം, എടത്വാ ഇങ്ങനെ എട്ടു ദിക്കുക്കാരും അവരുടെ കുരിശു മുതലായ കോപ്പുകളും, തയിക്കാട്ടുശേരി, ചെമ്പു, പറവൂർ, കൂടുത്തുരുത്തി, മുട്ടുചിറ കൂടമാളൂർ ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടവകക്കാരും അവരുടെ കോപ്പുകളുംകൊണ്ടുവന്നു. അന്നത്തെ പെട്ടകം, മെഴുകുതിരി, പള്ളിക്കാരുടെ ചിലവു് മുതലായതൊക്കയും പഴെകടവിലച്ചനും, മുട്ടത്തുകാരൻ യോഹന്നാൻ കത്തനാരച്ചനുംകൂടെ ചിലവിട്ടു. യോഹന്നാൻകത്തനാരച്ചൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹവും, താല്പര്യവും വെച്ചതിനാൽ ഒന്നിനും കുറവുകൂടാതെ എല്ലാം ഭംഗിയായി പര്യവസാനിച്ചു.

ക. ദി. മ. സഭക്കാരുടെ ആദിസ്ഥാനക്കാരനും രണ്ടാമത്തെ ശ്രേഷ്ഠനുമായ കല്ലൂക്കാട്ട പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പോത്തുക്കരെ പെ. ബെ. തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.

(പെ. ബ. പ്രിയോർ കുറിയാക്കോസച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു.)

൧൦൦൮-ാംകാലം ജനിച്ചു. തന്റെ ക്രൂടപ്പിറപ്പുകളായി നാലു സഹോദരരും മൂന്നു സഹോദരികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈദേഹം എല്ലാവരിലും മൂത്തവനും പൈതൽ പ്രായത്തിലേതന്നെ എല്ലാവരും സന്തോഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പരമാർത്ഥം, സാധുത്വം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളാൽ തമ്പുരാനും മാനുഷക്കും ഇഷ്ടമുള്ളവനായിരുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽ എഴുത്തും വായനയും പഠിച്ചു. അതിനാൽ പള്ളിയിൽ തന്നെക്കൊണ്ടു വലിയ വേദോപദേശം വായിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും ഗുണശീലവുംകണ്ടു, പട്ടത്തിന്നായി പഠിപ്പിക്കേണമെന്നു തന്റെ കാരണവരായിരുന്ന പോത്തുക്കര മൂപ്പച്ചനും ശേഷം പേരും നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ സംബന്ധക്കാരും കീർത്തിപെട്ട മല്പാന്മാരുമായിരുന്നവരു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന വടയാറു സിമ്മനാരി, കുമരകത്തു സിമ്മനാരി മുതലായതിലാക്കുവാൻ പലതിനാലും ഇടയുള്ളതായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ പിതാവു മഹാ ബുദ്ധിയും, വിശേഷാൽ അധികദൈവഭക്തിയും ജ്ഞാനഅറിവുമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ പഠിനത്തിന്റെമേൽ താല്പര്യംവെച്ചു തമിഴിൽനിന്നു ജപപുസ്തകം, സുവിശേഷ വിരൈത്തുര, മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ താൻ എഴുതിയെടുക്കയും പുസ്തകം പിടിച്ചു പൂജ കാണുകയും മറ്റുമുള്ള ജ്ഞാനക്രമത്തിന്റെ തുടക്കക്കാരൻ എന്നപോലെ ആയിരുന്നു. അഞ്ചുതെങ്ങിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീഷ്, പോർത്തുഗീസ്, മുതലായ പേപ്പുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടു അധിക ശമ്പളംകൊടുത്തു മേസ്തിരിയെ വരുത്തി തന്റെയും മറ്റും പൈതങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കയും, ദൈവശുശ്രൂഷികൾക്കുടുത്ത സ്ഥിതിയിൽ ആയിരിക്കണം പട്ടക്കാരു, എന്നുള്ള അഗ്രഹത്താൽ വരാപ്പുഴെ അപ്പസ്തോലിക്കാ സിമ്മനാരിയിൽ, പഴെ മുവിട്ട അയക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. അതേപ്രകാരം ഞാറയ്ക്കൽ ചെറിയാൻ കുഴിനെന്ന അപ്പസ്തോലിക്കാ മല്പാനച്ചൻ കല്ലൂക്കാട്ട കണക്കു കേൾവിക്കായി ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ

യോഗക്കാരെ കൂട്ടി അപേക്ഷ അറിയിക്കുകയും എല്ലാവരുടെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ദൈവാശീർവ്വാദത്തിന്നായി മൂന്നു പട്ടക്കാരുടെ കുർബ്ബാനയും നടത്തി, മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അൽത്താരയിങ്കൽ നേർച്ചയും വെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പഠിനവും തുടങ്ങിച്ചു് പഠിപ്പാൻ അയക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ ശുദ്ധലാക്കിനു തക്കവണ്ണം ലോക പ്രപഞ്ചങ്ങളിലും പിട്ടകാര്യങ്ങളിലും കലരാതെ ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ കാലം പോക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹപ്രകാരം സിമ്മനാരിയിൽ തന്റെ മല്പാനച്ചനും യജമാനന്മാരും കൂട്ടുകാരും വിസ്മയിപ്പാനും സന്തോഷിപ്പാനും തക്കവണ്ണം പഠിനകാര്യത്തിലും പുണ്യജീവിതത്തിലും ജീവിക്കയാൽ മല്പാനച്ചനും മാറും വളരെ പ്രിയവും സമ്മതവും ആയിരുന്നു.

൧൮൨൯-ാം കാലം ഇടവം ൧൬-ാന്നു പത്രോസു ദെൽക്കാന്തര എന്ന ബോംബയുടെ മെത്രാനച്ചനിൽനിന്നു ആസുപ്പാട്ട ഏറാ. ൧൮ വയസ്സിൽ നാലാം പട്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ ൧൮൨൯-ാം കാലം തന്റെ പിതാവു നാല്പത്തൊന്നു വയസ്സു പ്രായത്തിൽ മരിക്കയാൽ എല്ലാംകൊണ്ടും വളരെ വ്യാകുലം അനുഭവിച്ചു. ചെറിയപട്ടങ്ങൾ ഉള്ള കാലത്തിൽതന്നെ നാളാഗമം അതായതു, വത്തമാനങ്ങൾ എഴുതി വന്നിരുന്നു. പടാത്ഥയും നിത്യമായിട്ടെന്നപോലെ എല്ലാവക്കും വളരെ സന്തോഷമാകാൻ തക്കവണ്ണം പുത്തൻ കുർബ്ബാനകൾക്കും, തിരുനാളുകൾക്കും മല്പാനച്ചൻ പറയിച്ചിരുന്നു. പൊതുപ്പരീക്ഷകളിൽ ജയിച്ചിരുന്നു. ഉത്സാഹം എത്രയും അധികവും സഭയിൽ അധിക ശോഭയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ൧൮൩൨-ാം കാലം കന്നിമാസം ൨൨-ാംന്നു കുർബ്ബാനപ്പട്ടമേറാ. ടി. തുലാമാസം ൨൯-ാംന്നു ഞായറാഴ്ച ശ്ലോഷത്തോടുകൂടെ പുത്തൻ കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഉടൻതന്നെ ഇടവകയായ്കുന്ന കല്ലൂർക്കാട്ട വികാരിയായി.

ആ കാലങ്ങളിൽ പട്ടക്കാരു ളോവ ഉടുത്തു നടക്ക മര്യാദ ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും വരാപ്പുഴ സിമ്മനാരിയുടെ മുറയ്ക്കു പട്ടമേറാ നാൾമുതൽ താൻ അപ്രകാരം ക്രമത്തോടെ നടന്നുവന്നു. അക്കാലത്തിൽ വളരെ പട്ടക്കാരു വയസ്സും പ്രായവും ചെന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ സാധുത്വത്താലെയും വിവേകത്താലെയും വഴക്കുകൾക്കും മാറും ഇടവരാതെ പലപല നല്ല മര്യാദകളെ നടത്തുകയും പൂർവിക അപമര്യാദകളെ നീക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തിൽതന്നെ റബ്ബേക്കുകൊട്ടം പാട്ടകളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നായി തെക്കുനിന്നു ഒരു മേസ്തിരിയെ കൊണ്ടുവന്നു് തന്റെ സഹോദരരു മുതലായി പലരേയും പഠിപ്പിച്ചു. പള്ളിയിൽ പാട്ടകളും കൊട്ടകളും നടന്നു. ആകാലം പള്ളിപ്പുറത്തും നടന്നു. സിമ്മിനാരിയിൽ വെച്ചു തന്നെ ബുധൻ കിഴമ പ്രസംഗം വായിച്ചു യൌസേപ്പു പിതാവിന്റെമേൽ ഭക്തിയായിരുന്നതിനാൽ ആ ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന

തിലേക്കായി ഒരു സഭക്കൂട്ടമുണ്ടാക്കി, ബുധനാഴ്ചതോറും കൂടി ഓരോ പ്രസംഗം വായിക്കയും ചില ജപങ്ങൾ ഏഴിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു സ്വരൂപം വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നായി ഓരോ ചക്രം പിരിച്ചു കീത്തിപെട്ട പണിക്കാരനായിരുന്ന കൊച്ചുകുട്ടി മേസ്തിരിയെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നതു മാന്നാനത്തിൽ കൊവേന്ത തുടങ്ങിയപ്പോൾ വന്ന ചേന്നു. ആയതു പ്രാന്നാന അൾത്താരിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഒരം ഭക്തി വഴിയായിട്ടു കല്ലുക്കൊട്ടും പെരുനാൾ തുടങ്ങി, തന്റെ ആഗ്രഹംപോലെ അനേകകാലം പീട്ടകാരു നടത്തി. ഇപ്പോൾ കൊമ്പരിയായിസ്ഥാപിച്ചു എതുയും പ്രബലപ്പെട്ടു. ഞായറാഴ്ചതോറും പള്ളികളിൽ പടാത്ഥ പറയുന്ന ക്രമവും തന്നാലെ തുടങ്ങിയതുപോലെയായിരിക്കുന്നു. രണ്ടുവർഷം കല്ലുക്കൊട്ട വികാരിത്വം ഭരിച്ചശേഷം അതായതു, ൧൮൭൦കാലം ചിങ്ങം ൧൫-൦൦നു മുതൽ തങ്കച്ചേരി പുത്തുമ്പള്ളിയുടെ വികാരിയായി കല്പിക്കയാൽ അവിടെ വികാരിയായി. ആ ദേശക്കാരു എല്ലാവരും വിസ്മയിക്കാൻതക്ക പുണ്യമാതൃകയാലും ജ്ഞാന പടാത്ഥകളാലും ഏറിക്കപ്പെട്ട ഉത്സാഹത്താലും, നല്ല ഭരിപ്പു ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ എന്നിരിക്കുന്ന ആ ദിക്കിന്, ഇടിയാലെ ഭൂമി ഇളകി പഞ്ചഫലാദികളെ മുളപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഏറിയ കാലമായി കുമ്പസാരിക്കാതിരുന്നവരേയും ഏറിയ ഒന്നടപ്പുകാരെയും വലിയവരായിട്ടും ചെറിയവരായിട്ടുമുള്ളവരെയും ദൈവഭയത്താൽ ഇളക്കി ഭക്തിക്കാരാക്കി. ഇന്നും ആ ഓമ്മവിടാതെ ഭക്തിക്കാരായിരിക്കുന്നവരുമുണ്ടു. ശനിയാഴ്ചതോറും കൂട്ടമായിട്ടു വരുന്ന ഭിക്ഷക്കാക്ക സൽബുദ്ധി പറഞ്ഞു കൊടുത്തു് അവരോടുകൂടെ പള്ളിയിൽപോയി അൻപത്തുമൂന്നുമണി ഏത്തിച്ചിട്ടു ഭിക്ഷ കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. നിത്യവും സന്ധ്യസമയം പൈതങ്ങൾ പള്ളിയിൽ വരുന്നതിനു ചട്ടമിട്ടു പ്രാത്ഥന നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. കുമ്പസാരിപ്പാൻ വരുന്നവക്ക ആസുപ്പാട്ട ചൊല്ലികൊടുത്തു കുമ്പസാരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അടുക്കലടുക്കെ ഭക്തിയായിട്ടു കുമ്പസാരിച്ചുവരുന്ന മാ അവിടെ തന്നിൽനിന്നു തുടങ്ങിയപോലെ തോന്നുന്നു. അതെന്തേ, ഒരം എഴുത്തുകാരൻ പുസ്തകം എടുത്തു മാറിവെപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത ചെറുപ്രായത്തിൽ കുമ്പാനയ്ക്ക ക്രൂട്ടന്നതു പഠിച്ചു, അപ്പോൾ ഒരം വേലക്കായി അവിടെ പാത്തിരുന്നു. കണ്ണാലെ ഇതൊക്കെയും കണ്ടതുപോലെ ആയിരിക്കുന്നു. തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിയെരിഞ്ഞിരുന്ന ദൈവ സ്നേഹാധിക്യത്താലെ ഞായറാഴ്ച തിരുനാൾകളിൽ മഹാ ഏരിവോടുകൂടെ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്ന പടാത്ഥകളാലും പുണ്യജീവിതത്താലും പോത്തുഗീസ് ഭാഷ സിമ്മനാരിയിൽ വെച്ചു പഠിച്ചിരുന്നതുമല്ലാതെ കുമ്പാന ഒഴികെ ശേഷമുള്ള വേസ്തര, കുമ്പഞ്ഞിമേന്തു മുതലായ കമ്മങ്ങൾ ലത്തീനിൽ നടത്തിവന്നതിനാലും വിശേഷമായ തന്റെഭരിപ്പാലും ആ ദിക്കുകാക്ക ഒക്കയും ബഹു സമ്മതമായിരുന്നു. ഇതിനും പുറമെ പെ. ബ. മണ

വേൽ ഗോവണ്ണ്ടോരച്ചനും, വികാരി ജനരാൽ യൂസേ മരിയാ പാദ്രി അച്ചനും, കൊല്ലം, തൃയം മുതലായ പള്ളികളിലുള്ള പ്രധാനികൾക്കും, ആ കാലത്തിൽ ദിവാൻ കച്ചേരിയും, റസിഡണ്ട് ആപ്പീസും കൊല്ലത്തു ആയിരുന്നതിനാൽ ഏറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരു തങ്കച്ചേരിയിലും മാറും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആയവക്കൊക്കുന്നും വളരെ സമ്മതമായിരുന്നു. ലോക പ്രപഞ്ചമല്ലാതെ ജ്ഞാന ജീവിതം അറിയാത്തപോലെ ഇരുന്നരാജ്യം ഒന്നുപകൻ മേസ്സർ ലേമീസിന്റെ വീട്ട, മേല്പ്പോ ഏന്ന വീട്ട മുതലായതു മാങ്ങൾപോലെ ആയിത്തീൻ.

പിതാവു മരിച്ച മുഖാന്തരം ഒരു മനോഹ്ലാണപ്രവൃത്തി ഏന്ന പോലെ പുത്തൻകുബ്ബാന ചൊല്ലിയതു മുതൽ തള്ളയേയും കൂടപ്പിറപ്പുകളേയും സന്ധിച്ചും പരിപാലിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും നടത്തിവന്ന ഒരു ഭാരം തന്നിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു വേണ്ടുംവണ്ണം നടന്നു പോകണമെന്നുള്ള താല്പ്പൎയ്യത്താലും, പിതാവു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നതിനാൽ അനുജനു ആയതിന്മേൽ ആഗ്രഹമായിരിക്കയാലും, റസിഡൻസിയിൽ ഒന്നാം റയിട്ടരായിരുന്ന മേസ്സർ ഔന്നോ, രണ്ടാമത്തവൻ ലേവീസ് ഇവരു ഇങ്ങോട്ട പറകയാലും റസിഡൻണ്ട് ആഫീസിൽ രായസമായിട്ട അനുജൻ അന്തോനിയെ ആക്കി. ലോകപ്രപഞ്ചത്തിൽ മോശമായിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷത്തിന്നായി ലേമീസ് ദ്വരയെ ഏൽപ്പിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ഏറക്കുറെ രണ്ടു വൎഷത്തോളം തങ്കച്ചേരിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഏ. പെ. ബ. മൈറല്ലോസു മെത്രാനച്ചൻ വരാപ്പുഴ ഇൻന്തലീനാ വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ട വരികയും പാലസ്സൽ തോമ്മാ മല്ലാനച്ചന്റെയും, സ്നേഹിതൻ പാസ്സാൽ പാദ്രി അച്ചന്റെയും താല്പ്പൎയ്യത്താൽ സക്രത്താരി വേലയ്ക്കായിട്ട കല്പന വരികയാൽ ൧൮൨൬-ാം കാലം മീനമാസം ൨൯-ാംനു വരാപ്പുഴെ ചെന്നുചേൎന്നു. ആ വേലയിൽ പാൎത്തിരിക്കുമ്പോൾ സിമ്മനാരിയിൽ പാൎത്തിരുന്ന കാലത്തിൽ തന്നെ, പള്ളിപ്പുറത്തു് ഞങ്ങളുടെ വലിയ പിതാവു തോമ്മാ മല്ലാനച്ചൻ ഒരു ജ്ഞാന സൂയ്നെപ്പോലെ പെ. ബ. തച്ചിൽ അബ്രാഹം മല്ലാനച്ചനോടു പഠിച്ചു് കുറെനാൾ പാൎത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ തന്നോടുള്ള അടുപ്പവും സ്നേഹവും തുടങ്ങി. പിതാവായിട്ടും മഹാ സ്നേഹിതനായിട്ടും സ്നേഹിച്ചു വന്നു. ഓരോ മെത്രാനച്ചൻ ഇവരുടെ അവസ്ഥയും ഗുണശീലവും കണ്ടു് മഹാ പുണ്യവാനായിരുന്ന താൻ ഇവരെ ഏറ്റവും സ്നേഹിച്ചു് വിശേഷ കാൎയ്യങ്ങൾക്കു വരുത്തി ആലോചിച്ചിരുന്നു. അവിടെവച്ചു വല്ലതായ ഒരു പനി ഉണ്ടായി എങ്കിലും ദൈവസഹായത്താൽ പൂൎണ്ണ സൌഖ്യംപ്രാപിച്ചു. വരാപ്പുഴെ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുനാളുകളിലും വിസീത്തക്കു പോകുമ്പോൾ എല്ലാ പള്ളികളിലും പടാത്ഥ, തന്നെ

കൊണ്ടു പറയിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ നടന്നു വരുമ്പോൾ അഞ്ഞൂറിക്കാർക്കു പട്ടം കൊടുത്തുകൂടാ എന്നു് എഴുന്നൂറിക്കാരും കൂട്ടമായി വിരോധിക്കയാൽ പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനു സങ്കടമായി, ഇപ്രകാരം ഉള്ളവരെ ഭരിക്കുന്നതു് കഴിയുന്നതല്ല, പോകണമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാവം അറിഞ്ഞു. പള്ളിപ്പുറം സിമ്മ്നാരിക്കാരും മുതലായ ശമ്മാച്ചന്മാരും, പള്ളിക്കാരും, അഞ്ഞൂറിക്കാരും പോകരുതെന്നും, ഏതു പള്ളിയിൽ എങ്കിലും ഇരിക്കാമെന്നും എല്ലാവരും കൂടെ മുട്ടിക്കയാൽ അത്തുങ്കൽ പള്ളിയിൽ വന്നു് താമസിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ഇവരുടെ ഉള്ളിൽ അനേക കാലമായി കരുതിയിരുന്ന അപേക്ഷ മെത്രാനച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ച ഉടൻ മെത്രാനച്ചൻ എതുയും തെളിഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചു, ഒരം മലയാളത്തിൽ പൂവ്വം മുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരം കാലംവരെ ജ്ഞാനജീവിതത്തിന്നായിട്ട തപസ്സു ഭവനം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ദൈവമഠം പണിയിക്കുന്നതിനും സന്ന്യാസജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതിനും ആയിട്ട ഇവരിരുവരെയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതാകയാൽ ഇതിന്നു വേണ്ടിയ സഹായം ചെയ്യണമെന്നും മാറും തന്റെ കയ്യെഴുത്തോലെ പസ്സോന്തിയും ഇരുനൂറു രൂപായും ഫ്രവുവർ-ാംകാലം കൊടുത്തു.

പസ്സോന്തി കിട്ടിയ ഉടൻ, അറുവഴിയായി പല സ്ഥലങ്ങളും അന്വേഷിച്ചാറെ ഓരൊ കാരണത്താൽ തക്കതായി കണ്ടെത്താതെ തിരിഞ്ഞു വന്നു അവരവരുടെ വേലയിൽ താമസിച്ചു. പസ്സോന്തി കല്ലുക്കാട്ട പള്ളിയിൽ കാണിച്ചിട്ട ഇരുനൂറു രൂപായ്ക്കു അയിരപ്പറ നെല്ലു് കൊടുക്കുന്നതുക്കുതിന്മണ്ണം സമ്മതിച്ചു പസ്സോന്തിയിൽ കുറിച്ചു. കോയിൽമുക്കു പള്ളിയിൽ കാണിച്ചിട്ട പതിനായിരം ചക്രം തരാമെന്നു കുറിക്കുകയും, ഉടൻതന്നെ പതിനായിരം ചക്രം അവക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ഇവർ രണ്ടു പേരും കൂടെ പള്ളിപ്പുറത്തുനിന്നു് തെക്കോട്ടു പുലിംകുന്നിൽ ചെന്നു് പുലിംകുന്നു പള്ളിക്കാരുമായിട്ടു പറഞ്ഞു് അയിരപ്പറനെല്ലു് അവർ കൊടുക്കുന്നതുക്കുതിന്മണ്ണം കുറിക്കയും, അപ്പോൾ തന്നെ ഇരുനൂറു പറ നെല്ലു് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടമാളർ കണ്ടെത്തിയ സ്ഥലത്തിന്നു ഉത്തരവു വരുത്തിയെങ്കിലും പട്ടേരി മുതലായവരുടെ വിരോധത്താൽ നടക്കാതെ ആയി. ഇങ്ങിനെ പലതിനാലും മനസ്സു തളർന്നു, അതിരമ്പുഴ കുരിശുപള്ളിപോലെ ഒതുക്കമുള്ള ഒരു സ്ഥലമുണ്ടായാൽ അവിടെ അടക്കമായി ഇരുവരുംകൂടി പാത്തു് കാലം കഴിക്കാമായിരുന്നു എന്നുകൂടെ വിചാരിച്ചു. അപ്രകാരം ഒരാണ്ടിൽ അധികം വിഷാദത്തിൽ കഴിച്ചു. പിന്നെ സക്രത്താരിവേലയ്ക്കു വേറിട്ട ആളെ ആക്കിയും വച്ചു പുറപ്പെട്ട ഏറിയനാൾ ബുദ്ധിമുട്ടി, കടശിയായി ഒരം സ്ഥലം കണ്ടെത്തി. മണ്ടപത്തുംവാതുക്കൽ ഒള്ളശ്ശെ മുതൽപിടിക്കാ

രൻ മുതലായവരുടെ സഹായത്താൽ മുമ്പിലത്തെ ഉത്തരവുതന്നെ ഇതിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. വിചാരണയും മാറും തരകൻ മുതൽ പേരുടെ സഹായത്താൽ നിറവേറി. തഹശീൽദാരുടെ സാധനവും വാങ്ങിച്ചുംകൊണ്ടു് താൻതന്നെ കൊല്ലത്തിനുപോയി, പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു കയ്യിൽ ഉത്തരവും വാങ്ങിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു. മുൻപിനാലെതന്നെ പ്രിയോരു കുറിയാക്കോസു ഏലിയാ അച്ചനും ഒരം പിതാക്കളുടെ വേലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു് ഒരം ദൈവവേലയ്ക്കായി പല യാത്രകഴിച്ചു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകയും ഒന്നാമത്തെ കുമ്പസാനയിൽ അപേക്ഷിക്കയും പുത്തൻകുമ്പസാന ചൊല്ലികഴിഞ്ഞ ശേഷം കുറെനാൾ ചേന്ദങ്കരി, പുളിംകുന്നു ഒരം സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിച്ചു പള്ളിപ്പുറത്തു ചെന്നു, അവിടെനിന്നു് ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോൾ ഉത്തരവു കിട്ടിയിരിക്കയാൽ താമസപ്പെട്ടാൽ യോഗ്യം. ഇപ്പോൾതന്നെ വെട്ടിത്തെളിച്ചു കുരിശു വച്ചു കപ്പേളയ്ക്കു പണി തുടങ്ങണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു് ദൈവാനുക്രഹത്താൽ ചീട്ടും വാങ്ങിച്ചു വെട്ടിത്തെളിച്ചു. ൧൮൩൨-ാംകാലം മേടമാസത്തിൽ ഉയർപ്പിന്റെ ശേഷം ഘോഷത്തോടുകൂടെ കുരിശുംവച്ചു കപ്പേളയ്ക്കു പണിതുടങ്ങുകയുംചെയ്തു.

കുരിശു വച്ച ഘോഷത്തിനു കൂടിയിരുന്നതിൽ പാലാക്കാരൻ ഉള്ളാട്ടതറെ ശമ്മാച്ചന്റെ അനുജൻ ഒരുപൈതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞ സമയം ലുത്തനിയാ ചൊല്ലിയ ഉടൻ അവന്റെ കാലിൽ ഏതാണ്ടു കടിച്ചപ്രകാരം അറിയിച്ചു. ഉണ്ണുവും പുകച്ചിലും വ്യസനവും ഉണ്ടായി കാണുകയാൽ താഴത്തോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ പറഞ്ഞു. നാലാറുവട്ടം നടന്നപ്പോൾ നടപ്പാൻ പാടില്ലാതെയാകയാൽ ഒരുപ്രകാരം താഴത്തിറക്കി കുളപ്പുരയിൽ ചെന്ന ഉടൻ പോത്തുക്കര അച്ചൻ രഹസ്യമായി വെള്ളം അവന്റെ മേൽ തളിച്ചുകൊണ്ടു് എല്ലാവരും അപേക്ഷിക്കണമെന്നും വിഷക്കാരികളെക്കൊണ്ടു യാതൊന്നും ചെയ്യിക്കണ്ടാ എന്നും പറഞ്ഞതിനുമണ്ണം ഒന്നും ചെയ്യാതെ സൌഖ്യമാകയും ചെയ്തു.

പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ കൂദിപ്പാനായിട്ടു വന്നു് കുടമാളൂർ പാർത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ കല്ലിടുന്നതിനു് നല്ല സമയം എന്നു നിശ്ചയിച്ച ആ ഇടവം ൧൮൩൨- അഗതിത്വത്തിന്നുത്തരായി മലമുകളിൽ തരകനോട്ടു മേടിച്ച ഒരു മുളംകുട്ട നാലു കാട്ടുതൂണുകളിൽ നിറുത്തി കെട്ടിമേഞ്ഞു പന്നായ്കൊണ്ടു രണ്ടുമുറിയായിട്ടു കുത്തിമറച്ചു അസ്ഥാനമാക്കി. അതിൽ ഏകദേശപ്പെട്ട പിതാവു് ഒരു രാത്രി പാർത്തു, പിറ്റെദിവസം പെ. ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ മനസ്സിനു് മെത്രാനച്ചനും മല്പാനച്ചനും സമ്മതിച്ചു് യൌസേപ്പു പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ കല്ലിടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾതന്നെ പിതാവിനെ കുടമാളൂരേയ്ക്കു യാത്രയാക്കിയുംവച്ചു, താൻ അതിരമ്പുഴ പോയി ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ ഒരം കായ്യം പ്രമാണിച്ചു കഴിച്ചയാത്രകളും ചെയ്യ ബുദ്ധിമുട്ടപ്രയാസങ്ങളും വളരെ ആയിരിക്കുന്നു. ഒരം പന്തലിൽ പാർത്തുകൊണ്ടും, അതിരമ്പുഴയും മാറും പോയി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും, എത്രയും ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ കപ്പേള മുഖിഅക്കി. അമ്പതാം പെരുനാളിൽ അതിൽ ചൊല്ലി. ഒന്നാമതായി പിതാവിന്റെ തിരുനാൾ ഘോഷമായി കൊണ്ടാടി. ഒരം തിരുനാളിന്റെ രണ്ടു ദിവസം മുമ്പു കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാ എന്ന ഒരം എഴുത്തുകാരനും (അതിരമ്പുഴ ഏറിയനാൾ പാർത്തുകൊണ്ട സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.) തന്റെ സാമാനങ്ങളായ മേശ, കസേര മുതലായ കുട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠന്മാരോടുകൂടെ വന്നു കടലാസുകൊണ്ട കത്തനാർ മുതലായതും മാറും ഉണ്ടാക്കി. തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞുടൻ പഠിപ്പിപ്പാനും തുടങ്ങി, പള്ളിവേലയും നടത്തി, അന്നുമുതൽ ബോസ്റ്റൻ പൗരമായിൽതന്നെ ഞാൻ പാർത്തുവന്നിരുന്നു.

തങ്ങളുടെ അഗ്രഹം ഒരുപ്രകാരം നിറവേറിയ ഉടൻ ഇവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിയെരിഞ്ഞിരുന്ന ഭക്തിയുടെ ജ്വാല പൊങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. അതുപിന്നുടത്ത നമസ്കാരങ്ങളും, ധ്യാനങ്ങളും, നോയമ്പു, ഉറക്കുമൊഴിച്ചിൽ, എത്രയും നീളിക്കപ്പെട്ട ഹദാർ നമസ്കാരം, മൂന്നുനോയമ്പിന്റെ നമസ്കാരം മുതലായതുകളും ഞായറാഴ്ച പെരുനാളുകളിൽ രാസ, പാട്ടുകുർബ്ബാന മുതലായതുകളും പടാത്ഥയും വിശേഷ പെരുനാളുകളിൽ പാട്ടുകുർബ്ബാന മുതലായതുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പണിക്കായ്ത്തിൽ വേലക്കാരോടുകൂടെ വേലകൾ ചെയ്യുയും, ചിലസമയം രാത്രിയിൽ, കുരു, കല്ല് മസുമോരാ പാടിക്കൊണ്ടു ചുമക്കുകയും, എല്ലാപ്പോഴും പണിക്കാരുടെ അടുക്കൽ ഓരോരുത്തരെ മാറാതെ വേല ചെയ്യിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. യാവന സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ എത്രയൊ ഞെരുക്കമായിട്ടും കിടപ്പാൻ സ്ഥലമില്ലാതെമഹാ ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടും കഴിച്ചുട്ടു് എങ്ങനെഎന്നു് ഓർത്താൽ എത്രയൊ വിസ്മയം ആയിരിക്കുന്നു.

വല്ലുച്ചന ശരീരസൌഖ്യം ഇല്ലാതെയും ഒരംയിടത്തിൽ മുട്ടിപ്പു പാർക്കാൻ പാടില്ലാതെയും, അന്നു പ്രിയോരച്ചനു് ചെറുപ്പമാകകൊണ്ടും പുറത്തോട്ട ഇറങ്ങി ശീലമില്ലായ്കയാലും ബോസ്റ്റൻ പൗരമായിൽ പാർത്തുകൊണ്ടു പണിനടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനാൽ താൻതന്നെ മഹാ പരാക്രമത്തോടെ സർവ്വ വേലകളും അതായതു, ഉച്ചക്കുർബ്ബാന, പടാത്ഥ, പാട്ടുപൂജ, രാസ മുതലായവകളും മാറു പള്ളിക്കുടുത്ത കർമ്മങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. വഞ്ചിയും അതിനുവേണ്ട അനുസാരികളും ഇല്ലായ്കയാൽ മഹാ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെ എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും ധർമ്മത്തിന്നായി യാത്ര ചെയ്തിരുന്നു. വേലയുടെ നടപ്പിന്നു വേണ്ടി വൊറിലു, പാക്കു, ക്രൂട്ടവാനുള്ളതു, കുറെ നെല്ലു മുതലാ

5/799

യതുക്കുടെയും മേടിച്ചു വരുമായിരുന്നു. ഇതിനാൽ ഒരം പുണ്യകാ
യ്ത്തിന്റെ നടപ്പിന്നുവേണ്ടി തന്റെ അവസ്ഥയെ വിട്ടുകൊണ്ടു
കൂടിയ എളിമയും, ക്ഷമയും അനുഭവിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഴിച്ച
യാത്രകളും എന്തുമാത്രമെന്നു വിവരിക്കാവതല്ല.

ഇങ്ങനെ മഹാ പ്രയാസത്തോടുക്കുടെ ഒരം കൊവേന്തയുടെ വ
ടക്കോട്ടുള്ള മുറിയും തീർത്തു പള്ളിയുടെ പണിയും നടത്തി വരുമ്പോ
ൾ പതർവാദ പ്രമാണിച്ചു ശീസ്സ ഉണ്ടായ സമയം തെക്കേടിക്കു
കൾക്കു ദലഗാത്തായിരുന്ന പ്രൊ. ബസ്റ്റ്ദീനോസ്സ് മൂപ്പച്ചനോടുക്കു
ടെ കൊല്ലം, കോട്ടാർ മുതലായ ദിക്കുകളിലേക്കു പോകണമെന്നു
എ. പെ. പെ ബ. പ്രംസീസ്സ് ശൌയ്ർ മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പന
വരികയാൽ ഒരം കൊവേന്തക്കായ്ം സവ്തും നടത്തിവരുന്നആളി
നെ മാറിയാൽ ഒരം വേല വീഴുമെന്നും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള സൂ
ത്രം ഇതായിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇതു ശത്രുക്കളുടെ വേലയാകുന്നു വെന്നും
ആകയാൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുണമെന്നും എല്ലാരും മുട്ടിച്ചായെയും
ഇതു ദൈവകല്പനയെന്നും ദൈവതിരുമനസ്സുപോലെ ആകട്ടെ
എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യാത്രപുറപ്പെട്ടു, വലിയ യുദ്ധകാലത്തിൽ
കന്യാകുമാരിവരെയും പോയി ചെയ്യുവേലകളും വിരോധികളാൽ
ഉണ്ടായ ഞെരുക്കങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നടന്ന വഴികളും ആയതി
നാൽ തിരുസ്സഭയ്ക്കു ഉണ്ടായ ഉപകാരങ്ങളും എത്രയും അധികമായി
രിക്കുന്നു. ഒരം യാത്രയിൽ പടാത്ഥയാലും ക്ഷീണദോഷങ്ങളാലും മ
റ്റും വളരെ ജ്ഞാനപ്രയോജനം, ആയിടങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നും പത
ർവാദ വികാരി ആയിരുന്ന ഒരു പട്ടക്കാരൻ ലൂദവീക്കോസ് മെത്രാ
നച്ചൻ ആ പള്ളി എടുത്താറെ ഏതാനും ജനങ്ങളോടുക്കുടെ എറ
ങ്ങാപ്പള്ളിയിൽ ഇരിക്കയാൽ ആ ദേഹത്തിനു മഹറോൻ ചൊല്ലി
യാറെയും അടങ്ങാതെ ചൊല്ലിവരികയാൽ ബഹുകലാപമായി നി
വ്വാഹമില്ലാതെ വിമിഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ താൻ ചെന്നു ക്ഷണദോ
ഷിച്ചു, അപ്പോൾ തന്നെ ആ ദേഹത്തെ ഇറക്കി സ്വദേശത്തേക്കു
അയച്ചു. ഇങ്ങനെ പല വിശേഷ സംഗതികളും നടന്നിട്ടുണ്ടു.
ഇതിനാൽ അന്നാൾ വരെയും കൊവേന്തക്കാരുടെ മേൽ സന്തോ
ഷം കാണിക്കാതിരുന്ന പ്രംസീസ്സോസ് ശൌയ്ർ മെത്രാപ്പോലീ
ത്തച്ചനു ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിന്മേലും വേലകളിന്മേലും സന്തോഷ
മായി.

ഏറെക്കുറെ രണ്ടു വർഷത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ടിയതിനാലും പ്ര
മേഹശരീരമായിരുന്നതിനാലും സ്വസ്ഥാനം മുഴുവനും നീങ്ങി.
ആ ചടപ്പോടെ ബസ്സറൊമ്മായിൽവന്നുചേർന്നു. മുൻപോലെ
തന്റെ ഭാരങ്ങളൊക്കെയും ചുമന്നുകൊണ്ടു കൊവേന്തചട്ടങ്ങൾ ഒ
ന്നും പുത്തനാക്കി. ആകാലത്തിൽ തോപ്പിലച്ചനും വന്നു. കൊ
വേന്തക്കായിട്ടുവന്നു സിമ്മനാരിയിൽ പഠിച്ചുവരുന്നവരെ ആ ക്രൂ

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
BANGALORE-29.

ട്ടത്തിൽ നിന്നു പേർതിരിച്ചു അവക്കും ചില ക്രമചട്ടങ്ങൾ കൊടുത്തു. ഇതിനാൽ ചില വിരോധങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും നിന്നില്ല. ഇങ്ങനെ എല്ലാകാര്യങ്ങളും നടന്നു വരികയിൽ എല്ലാവരിലും തന്നെക്കാൾ പിതാവും സഖിയുമായിരിക്കുന്ന പെ. ബ. പള്ളിപ്പുറത്തു തോമ്മാമല്പാനച്ചനു ദീനം വർദ്ധിച്ചു, എല്ലാവരും കൂടിവേണ്ടിയതെല്ലാം നിറവേറി. ക്രമശങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടു പുരാതനകാലം മകരമാസം പന്ത്രണ്ടു മരിക്കയാൽ തന്നെക്കുമടിന്നെ ഭാരം കൂടുകയും തനിക്കും ശരീരസൌഖ്യവും ഇല്ലാതെ തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ ഏറ്റവും വ്യസനിച്ചു എങ്കിലും ദൈവതിരുമനസ്സിന്നു കീഴ്പഴങ്ങി തന്നെക്കാൾ ശരണമെല്ലാം ദൈവത്തിൽവച്ചു. കവറാടക്കത്തിന്നുള്ള പ്രസംഗവും താൻ പറഞ്ഞിട്ടു് ബേസ്സൊമ്മായിൽ വന്നുചേർന്നു.

അനന്തരം, പണി ഇത്രയും ഒക്കെ ആയല്ലൊ ചിലവിന്നായിയാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാഞ്ഞതിനാൽ കുമ്പാനസ്സായി വസ്സൂവെക്കണം. അങ്ങനെ ഒരുനടപ്പു ഉണ്ടാക്കണം എന്നു പെരുമാലിൽ തരകൻ, അന്നുജൻ കൊച്ചുപോത്തൻ മാപ്പിള ഇവരുമായി ആലോചികയാൽ അവരുതന്നെ ഒന്നാമതായി വെസ്സൂയും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ആ വഴി തെളിഞ്ഞു പലരും കുർബാനസ്സൂ വെസ്സൂയും ചെയ്തു.

പെ. പെ. ബ. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചനും ഇവരുടെമേൽ പ്രിയം അധികരിച്ചു കൽദായസുറിയാനിക്കുട്ടരതിന്നെറ തലവന്മാരും മല്പാന്മാരും പരീക്ഷക്കുരുമെന്നു വിശേഷ താല്പൎയ്യത്താൽ ഇവക്കു പസ്സേന്തികൊടുത്തു. ബ. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പുത്തനപുരയിൽ കുഞ്ഞാക്കോ മല്പാനച്ചൻ മദ്രാസു മുതലായ ദേശങ്ങളൊക്കെയും നടന്നു, കടശിയായിവന്നുചേർന്നു. പ്രിയോരു ചാവറ അച്ചനും എല്ലാം കൊണ്ടും എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരുടെ പക്കലും ശ്രുതിപെട്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മലയാളഭാഷയിൽ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനു് അത്യന്തം ബുദ്ധിമുട്ടി ആ വേല നടത്തി. ഇതിന്നു തോപ്പിൽ ഇക്കൊച്ചൻ ഏറ്റവും സഹായിച്ചിരുന്നു.

പുരാതനകാലം ബ. അച്ചൻ ശ്ര. കുമ്പാനയുടെ രാസ്സയും ചൊല്ലി പടത്തയും പറഞ്ഞു. പിറ്റേദിവസം മുതൽ പ്രമേഹം പെട്ടെന്നു വർദ്ധിച്ചു. വൃശ്ചികമാസംവരെയും അധികഠിനമായി വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ദൈവസ്തുതിയേയും ആത്മോപകാരത്തെയും ആഗ്രഹിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു വേല ശുദ്ധ. പള്ളികൊണ്ടു ഒരു അപേക്ഷ നിറവേറി തരണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളെല്ലാവരേയും ഒരു സ്വഛത്തെയും മല. വികാരി അ. അയ്യടുവിക്കോസ്സു് മെത്രാനച്ചനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും സന്തോഷത്തോടെ ഭരമേല്പ്പാനും സമസ്തകാര്യങ്ങളും പ്രിയോരച്ചനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മരണത്തിനു് വിശേഷ ആസ്ഥപ്പാടു കൂട്ടിയിരുന്നു. വൈദ്യനെ കാണ്മാനായി കല്ലുക്കാട്ടുപോയി അ

വിടെ കുറെനാൾ താമസിക്കയിൽഒരു ദിവസം ധന്യ൨൭-൦൯-൨൩ രാത്രിയിൽ പിശേഷാൽ വായുവിന്റെ ഇളക്കവും ക്ഷീണവും കാണുകയാൽ ക്രലിപ്പുരയ്ക്കൽ ബ. മത്തായിക്കത്തനാരു കുമ്പസാരിപ്പിക്കുകയും യാത്രപ്രകാരമായി എന്റെ കയ്യാൽ ശുദ്ധ. കുർബാനയും എല്ലാപട്ടക്കാരും ഉണ്ടായിരിക്കെ ഒട്ടുക്കത്തെ ഒപ്പുരുമായും കൈക്കൊണ്ടു പ്രിയോരച്ചനും സമീപമുള്ള പള്ളിക്കാരും വന്നുകണ്ടു. വൈദ്യനമായി ആലോചിച്ചാറെ മൻപറഞ്ഞു ബോധിച്ചിരിക്കുന്നതിൻവണ്ണം കൊവേന്തയ്ക്കു പോകുവാൻ സമയമായിരിക്കുന്നു. ചെന്നു ചേരുന്നതിനകത്തു യാതൊരു ഭയത്തിനും ഇടയില്ലാ എന്നുപറഞ്ഞു. പ്രത്യേക ദൈവസഹായത്താൽ എഴുന്നീറ്റു പുരയുടെ വാതുക്കൽ ചെന്നു് അമ്മയോടും മറ്റും യാത്രപറഞ്ഞു ക്രമംപോലെ കയ്യും മുത്തി, യാതൊരു പകർച്ചയും കാണിക്കാതെ വഞ്ചിയിൽകയറി. അന്നേദിവസം തന്നെ തങ്ങളെല്ലാവരും സൌഖ്യത്തോടെ മാന്നാനത്തിൽ വന്നുചേർന്നു. പിറ്റെദിവസം കുറെ ആശ്വാസംതോന്നി. ഒരു ദിവസം കുമ്പസാരിച്ചു ശുദ്ധ. കുർബാന കൈക്കൊണ്ടു വെന്തീഞ്ഞിന്റെ ദോഷപൊറുതി കൈക്കൊള്ളുകയും താൻ ചൊല്ലുവാനുള്ളതൊക്കയും താൻ തന്നെ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ മറ്റൊരു ദിവസം ശുദ്ധ. കുർബാന കൈക്കൊണ്ടു സൂപ്പ്ലേശും ഇട്ടുമുട്ടിന്മേൽനിന്നുകൊണ്ടു എല്ലാവരുമായി മരണനേരത്തു ചൊല്ലുന്ന വഴിക്കലായും അതിന്റെ അപേക്ഷകളും നിറവേറി കർത്താവിന്റെ വരവിനെ പാർത്തിരുന്നു. തന്റെ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട സഖി അയ പ്രിയോരച്ചനുമായി എല്ലാ ആസ്ഥപ്പാടും ചെയ്തിരിക്കയിൽ ഏട്ടാം രീയതി വ്യാഴാഴ്ച പകൽ ഒട്ടുക്കത്തെ യാമത്തിൽ മരണവായു തുടങ്ങി. സന്ധ്യ സമയത്തിൽ കുമ്പസാരിച്ചു. വ്യസനങ്ങൾ ഒക്കെയും എത്രയും ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചിരുന്നു. ആ സമയത്തിന്നടുത്ത സുകൃത ജപങ്ങളും ചൊല്ലിയിരുന്നു. സ. തോപ്പിലച്ചൻ ക്രൂശുക്രൂടെ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കയും, സമീപെ ആസ്ഥമാക്കിയിരുന്ന സ്വരൂപങ്ങളെ മുത്തുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മഹാവ്യസനമായിരിക്കുന്നു, വ്യസനം കൂടിവരുന്നു എന്നല്ലാതെ സഹിപ്പാൻ വഹിയാത്ത പ്രകാരം കാഴ്ചക്കാർക്കു തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഒരു കൂട്ടം തനിക്കായി പള്ളിയിൽ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ എല്ലാവരും നിൽക്കയിൽ പെട്ടെന്നു് താൻ ഒന്നു പകന്നു എത്ര മണി ആയി എന്നുചോദിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു, മണി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ഉടൻ ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ പ്രായശ്ചിത്തമായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ ദോഷങ്ങൾ, പോക്കിക്കൊള്ളണം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുട്ടിന്മേൽ താൻ ഇരിക്കുംവണ്ണം കട്ടിലേൽ ഒരുത്തൻ താങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കയ്യെടുത്തു ചേർച്ചയായിട്ടു കുരിശുവരച്ചു, തുങ്ങപ്പെട്ട രൂപം

മേടിച്ചു അഞ്ചു മുറിവുകളേയും മുത്തിപ്രാത്തിച്ചു. ദേവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപവും സാവധാനത്തിൽ ഭക്തിയാൽ മുത്തികൊണ്ടുടൻ തലചായിച്ചു മിണ്ടാടങ്ങി, മരണസമയം എന്നുതോന്നി ഞങ്ങളെല്ലാവരും ദോഷംപോക്കി ദുശ്ശാകൊടുത്തു. അതുകൊണ്ടു മരിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടു ഇടവേർതിരിവായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം നാല്പത്താറാമത്തെ വയസ്സിൽ പരാക്രമവേലയുടെ സമ്മാനം കൈക്കൊള്ളുവാനായി ക്രിസ്തുനാഥൻ കാലം മകരമാസം വ്യാഴാഴ്ച രാത്രി മണി രാത്രിയിൽ ഒരു ലോകം വിട്ടുപിരിഞ്ഞു.

പിറേ ദിവസം ൯൯൯ വെള്ളിയാഴ്ച അന്നത്തെ മുഴുദിവസം തക്കവണ്ണം ഘോഷത്തോടുകൂടെ രാസയും ഒപ്പീസും പാടി മദ്ബഹായുടെ അഴിക്കു താഴെ നടുവിൽ ഒരു ദേവാലയത്തിൽ ഒന്നാമതായിട്ടു, പ്രിയോരച്ചൻ മുതലായ സഹോദരരും ഏറിയപട്ടക്കാരും ശമ്മാച്ചന്മാരും ബഹുജനങ്ങളും കൂടിയിരിക്കയിൽ ക്രി. കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാ എന്നഞാൻ ശേഷക്രിയ കഴിച്ചു കുഴിവാടക്കം ചെയ്തു. മറ്റുള്ള ക്രമങ്ങളും പതിവുപോലെ ഇവിടെ നടത്തി. ഇവിടെനിന്നായിട്ടും സ്നേഹിതരിൽ നിന്നായിട്ടും വീട്ടുകാരിൽ നിന്നായിട്ടും ഏറെക്കുറെ നാല്പതാറു രാസചൊല്ലി. ഇതിനും പുറമെ വീട്ടുകാരുടെയും ഇടവകക്കാരുടെയും താല്പര്യത്തിന്മേൽ മുപ്പതിന്റെ മുറയിൽ ഘോഷമായ ഒരു ശേഷക്രിയ വീട്ടിലും നടത്തി.

എന്നാൽ ഒരു ഭാഗ്യപ്പെട്ട ആത്മത്തിൽ കുടിയെരിഞ്ഞിരുന്ന ദൈവസ്നേഹവും അതിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട പരസ്നേഹവും അതുവഴിയായിട്ടു ചെയ്തുവന്നിരുന്ന പരാക്രമപുണ്യജീവിതവും ദൈവസ്തുതിക്കായിട്ടും പരോപകാരത്തിന്നായിട്ടും ആരംഭിച്ച ദർശനമഠവും ഇതിന്റെ നടപ്പിന്നായിചെയ്ത വേലകളും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളും, സങ്കടങ്ങളും, നടന്ന വഴികളും, ചെയ്ത അപേക്ഷകളും എന്തുമാത്രം എന്നു സംക്ഷേപിപ്പാൻ പ്രയാസം തന്നെ. എങ്കിലും അല്പമായിചിലതുകളെ കാണിക്കുന്നു. തന്റെ തപസ്സിൽ പുത്തൻകുബ്ബാന ചൊല്ലിയ മുതൽ കാലത്തെ പള്ളിയിൽ പോയി കുബ്ബാന കാണുന്നു. നമസ്കാരങ്ങളും കുബ്ബാനയും കഴിഞ്ഞു കഞ്ഞികുടിക്കുമ്പോൾ ഉച്ചയായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാൾ ദിവസത്തിൽ കുബ്ബാനയും പടാത്ഥും നമസ്കാരവും കഴിഞ്ഞു കഞ്ഞികുടിക്കുമ്പോൾ ഒന്നര, രണ്ടു മണിയായിരിക്കും. ഒരു കൊവേന്തക്കല്ലിട്ടുകൊണ്ടു പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനെ യാത്രയാക്കിക്കൊണ്ടു അതിരമ്പുഴപള്ളിയിൽപോയി കുബ്ബാനചൊല്ലി മുട്ടിന്മേൽ നിൽക്കുന്നതിന്മേൽ വിസ്മയം തന്നെ. രാസ എങ്കിൽ മുഴുവനും പതിനഞ്ചു രഹസ്യമെങ്കിൽ അതും മുട്ടിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഏത്തിച്ചിരുന്നു. താത്രിയിൽ എല്ലാവരും കിടന്നാലും മേശയിന്മേൽ കൈയ്യൂന്നികൊണ്ടു ഏറിയനേരം നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. ഉറക്കൊഴിച്ചിൽ സൂക്ഷിച്ചാൽ എത്രരാവു ചെന്നു കിടക്കുന്നു.

ക. ദി. മു. സഭക്കാരുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോരുമായ ചാവറ പെ. ബ. കുറിയാക്കോസ് മല്പാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.

(പെ. ബ. പ്രീ. കുറിയാക്കോസു് അച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു്.)

൧൮൫–ാംകാലം മകരമാസം ൧൩–ാംനു- കാലത്തു ഞെ മണിക്കു് മലയാളത്തിൽ പുത്തനായി സ്ഥാപിച്ച കൊല്ലീത്താ ദിസ്ത്രാൽസു് മൂന്നാം സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോരും മലയാളത്തിന്റെ മല്പാനും വികാരിജനറാളും ആയ കുറിയാക്കോസു ഏലിയാ ദു് ഇഹമ്മാ കന്തീശാ, എന്ന ഞങ്ങളുടെ പിതാവു് ആദിത്യൻ ലോകത്തിൽ ഉദിച്ചു പ്രദക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഇരുളിനെ നീക്കി പ്രകാശം വരുത്തിക്കൊണ്ടു അതിന്റെ ഉള്ളിൽ പൊൻ വെള്ളി മുതലായ പഞ്ചലോകങ്ങളേയും മലകളുടെ ഉള്ളിൽ വൈരം, വൈഡൂര്യം മുതലായ രത്നങ്ങളേയും കടലിൽ മുത്തു, പവിഴം മുതലായതുകളേയും വിളയിച്ചു എല്ലാജീവപ്പോരുൾകൾക്കും വളച്ചുയും കൊടുത്തുകൊണ്ടു അസ്തമിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു പിതാവു് ജ്ഞാനസ്നാനായും ഒരു ദേശത്തിൽ ൧൮൫–ാംകാലം കുംഭമാസത്തിൽ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചേന്നങ്കരിൽ മാർ യൗസേപ്പു പിതാവിൻ പള്ളി ഇടവകയിലെ ചാവറക്കുടുംബത്തിൽ ഗുണശീലമുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു പിറന്നു.

പൈതൽ പ്രായത്തിൽ തന്നെ തനുരാനും മനുഷ്യക്കും പ്രസാദിപ്പാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള എളിമയും സാധുഗുണവും അടക്കവും ഭക്തിയും ബുദ്ധിവിശേഷവും വചനസാമർത്ഥ്യവും തന്നിൽ പ്രകാശിപ്പുകാൺകയാൽ, ഒരു ദേശത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന വിശേഷതകളൊക്കുന്നും കാരണക്കാരനായി ഒരു ജ്ഞാനദീപംപോലെ വിളങ്ങിപ്രകാശിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മുൻശ്രേഷ്ഠൻ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ പക്കൽ പള്ളിപ്പുത്തു സിമ്മനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാക്കി. ആ സിമ്മനാരിയിലുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടരായ ശേഷം സഹോദന്മാരൊക്കയും, അവരുതന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, വിസ്മയിച്ചാചരിച്ചു സ്നേഹിപ്പാൻ തക്കതിന്മണ്ണം ദൈവഭക്തിയിലും, സാധുശീലത്തിലും, എളിമ, കീഴ്വഴക്കത്തിലും, സഹോദര പ്രിയത്തിലും വിശേഷ മാതൃകയായി ജീവിച്ചു. മഹാ സൂക്ഷവും കൊറച്ചുള്ള ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരുന്ന പുത്തനായ ആ സിമ്മനാരിയിൽ ഏ

റിയ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ ഏറിയ കാലം ജീവിച്ചാറെയും ഒരു കുറവുപ്പാടുണ്ടായതായിട്ടു അറിവില്ല. ഇതിനും പുറമെ ഓരോ ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവഗുണവും ഉത്സാഹവും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും നിമിത്തം സുറിയാനി മുതലായ ഭാഷകൾ നല്ലവണ്ണം അഭ്യസിച്ചു. ഇവയൊക്കെകൊണ്ടും മല്പാനച്ചന്നു വളരെ സ്നേഹവും സമ്മതവുമായിരുന്നതിനാൽ മാറു സ്ഥലങ്ങളിലും അയച്ചു പോർത്തുഗീസ്, ലത്തീൻ ഭാഷകളേയും പഠിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ പൂർവ്വം മുതൽ ഏർപ്പെടുത്തിച്ചുവന്ന പേരുന്നാൾ നമസ്കാരവും ആണ്ടു നമസ്കാരവും മാഞ്ഞുപോകുവാൻ തക്ക സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. ഇതിനാൽ പുത്തനായിട്ടു നടത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം മല്പാനച്ചനോടുകൂടെ പലയിടങ്ങളിൽ നിന്നും പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തുകയും പ്രയാസപ്പെട്ടു എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ക്രമങ്ങളൊക്കെയും അഭ്യസിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

സിമ്മനാരിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ അപ്പനും അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും മരിച്ചുപോയതിനാൽ ജ്യേഷ്ഠത്തിയും ഒരു പെൺപൈതലുമായി വീട്ടശേഷിച്ചു. ഇതിനാൽ ഉണ്ടായ സങ്കടങ്ങളൊക്കെയും ദൈവതിരുമനസ്സിനു കീഴ്പ്പഴങ്ങിക്കൊണ്ടു സഹിക്കയും കാരണവന്മാരിൽ നിന്നു പഠിച്ചപോലെ ദേവമാതാവിനു അടിമയായി തന്നെ കയ്യാളിക്കയും മാതാവിന്റെ നേരെ വിശേഷ ഭക്തിക്കാരനാകയും ചെയ്തു.

തനിക്കു പതിമൂന്നു വയസ്സായിരിക്കയിൽ അക്കാലത്തിലെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ഏ. പെ. പെ. ബ. പത്രോസ് ദെൽക്കാന്തര മെത്രാനച്ചന്റെ കയ്യാലെ ആസ്ഥാപ്പട്ടം ഏറ്റു. പിന്നീടു ക്രമപ്രകാരം ചെറിയ പട്ടങ്ങളും ക്രമശ പട്ടങ്ങളും ഏറ്റതിന്റെശേഷം 1821-ാം കാലം വൃശ്ചികമാസത്തിൽ ഏ. പെ. പെ. ബ. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായായ പ്രേ. മെന്തല്യോസ് മെത്രാനച്ചന്റെ കയ്യാൽ കുമ്പാനപ്പട്ടം ഏറ്റു, ആ മാസത്തിൽതന്നെ അന്നത്തെ മഴ്വാദപോലെ ചേന്നങ്കരിപ്പള്ളിയിൽ പുത്തൻകുമ്പാന ചൊല്ലി.

പുത്തൻകുമ്പാന ചൊല്ലിയതിന്റെശേഷവും പള്ളിപ്പുറത്തു തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ ഗുണദോഷത്തിൻ പ്രകാരംനടന്നു, പല പള്ളികളിലും അക്കാലങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായിരുന്ന പടാത്ഥ പാഠകയും, ആത്മരക്ഷയേക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റാരാരൊ വേലകളെ വിശേഷതാല്പര്യത്തോടെ ചെയ്കയും ചെയ്യുവരികയും പുളിങ്കുന്നു ഇടവകയിൽ ജനങ്ങളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മൂഴുവൻധ്യാനം കഴിച്ചു. അതിനു കൂടിയവക്കൊക്കെയും വിശേഷ അലിവും ഫലവുമുണ്ടായി എന്നു ഇപ്പോഴും അതിന്റെ ഓർമ്മയുള്ളവർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

മല്പാനച്ചന്റെയും പോർക്കുരു തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെയും അഗ്രഹപ്രകാരം കൊവേന്തസ്ഥലം അന്വേഷിക്കുന്നതിനു പൊ

റോം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെ സ്ഥലം അന്വേഷിക്കയും, കടശി ഏറുമാനൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ മാന്നാനം കരയിൽ ഓലൻകണ്ണാമുകൾ എന്നൊരു കുന്നു കണ്ടെത്തി. അതിൽ പള്ളിയും വീടും വയ്ക്കുന്നതിനു അനുവാദവും വന്നു. അതിന്റെശേഷം വീട്ടു, നാട്ടു മുതലായ ലോകപ്രപഞ്ചങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു ധ്മ്മമിരന്നു പൊറുന്നമക്കായിട്ടു ദർശനമാവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു അതിൽ പാർത്തു ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ കാലം കഴിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഉറച്ചുകൊണ്ടു വെട്ടിത്തെളിച്ചു തൽക്കാലമായി ചെറുതായ ഒരു കപ്പേളയും, ചെറുപ്പുരയായിട്ടു ഒരു വാസസ്ഥലവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഉത്സാഹിച്ചു ദൈവസഹായത്താൽ ക്ഷണംകൊണ്ടു കപ്പേളയും * മുറിയും ഉണ്ടാക്കി. ൧൮൫൮-ാം കാലം ഉയിപ്പിന്റെ ശേഷമുള്ള മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച ശുദ്ധ. മാർ യൌസേപ്പു പിതാവിന്റെ പെരുന്നാൾ ഒന്നാമതായിട്ടു (ആയാണ്ടു അമ്പതാം പെരുന്നാളിൽ) ഘോഷിച്ചു. അ! സർവേശ്വരാ! അവരു ചെയ്യുവന്നിരുന്ന പ്രവൃത്തികളെ ഓർക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ തെങ്ങൽ നാണിക്കുന്നു. ഇടവിടാതെ നമസ്കരിക്കയും, ധ്യാനിക്കയും ഏറിയനേരം ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരിക്കയും, കാണുന്നവരുടെ ഭക്തിയുടെ അധിക്യത്താൽ കരവാൻ തക്കതിനുള്ള ഭക്തിയോടെ ദിവ്യപൂജ അണുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞായറാഴ്ച, പെരുന്നാളുകളിലും മറും, എല്ലായിടങ്ങളിലും ചെന്നുകൊണ്ടു ജ്ഞാന പ്രസംഗങ്ങളാലും, ഇടവിടാതുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളാലും ഒരോ ദേശങ്ങളെ ഇളക്കി ജ്ഞാന ഇരുളിനെ നീക്കി ദൈവവെളിവിനെ വരുത്തുകയും എത്രയും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെയും എളിമയോടുകൂടെയും ഓരോത്തരുടെ പക്കൽ ചെന്നു, കിട്ടുന്നതിനെ സന്തോഷത്തോടെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പണികൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പണികൾ ഒക്കയും നടത്തിവരുന്ന കാലത്തു എ. പെ. പെ. ബ. മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പനയാൽ പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകയിൽ വികാരിയായി പോകുന്നതിനു ഇടയായി. മഹാ കീഴ്വഴക്കത്തോടുകൂടെ മാന്നാനം വിട്ടു പള്ളിപ്പുറത്തു പോയി. ആ ജോലി ഇടവകക്കാരുടെ ആത്മഗുണത്തോടുകൂടെ എത്രയും താല്പര്യമായി നടത്തിവന്നു. പള്ളിയുടെ പെടിപ്പിന്മേലും ക്രമത്തിന്മേലും അത്യന്തം താല്പര്യമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, വസൂരി ദീനം മഹാ കഠിനമായി പിടിച്ച ഒരാളിനെ കാണ്മാൻ പോയപ്പോൾ അതിന്റെ യോഗ്യം കൊണ്ടു പോകണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന ആളുകളോടു, "ഇതെന്റെ കടം തമ്പുരാൻ എന്നെ സഹായിക്കും" എന്നുത്തരിച്ചുകൊണ്ടു പോ

* ഒരം സ്ഥലത്തും ഇപ്പോൾ ഒരു വിചിത്ര കപ്പേള പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യി വേണ്ടുന്ന ക്രമാശകളൊക്കയും കൊടുത്തതുമല്ലാതെ നല്ല ഗുണ ദോഷങ്ങളെ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കയും നല്ലമരണം പ്രാപിപ്പാൻ സഹായിക്കയും ചെയ്തു.

൧൮൯൨-ാംകാലം മേടമാസത്തിൽ പള്ളിപ്പുറത്തു വികാരിത്വം ഒഴിഞ്ഞു, ഏറാം താല്പര്യത്തോടുകൂടെ കൊവേന്ത പണിയുടെ വേലനടത്തി പാർത്തുതുടങ്ങി. ഇതിന്മണ്ണം പുറമെ ആത്മാവുകളുടെ രക്ഷയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടും നമസ്കാരവും ധ്യാനവും വഴിയായിട്ടു സ്വന്ത ആത്മഗുണം അന്വെഷിച്ചുകൊണ്ടും എത്രയും ക്രമത്തോടും ദൈവഭയത്തോടും കൂടെ സന്ന്യാസജീവിതം കഴിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ശ്രേഷ്ഠനും ക. ദി. മൂ. സഭയുടെ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാപകനുമായ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്പാനച്ചൻ ൧൮൮൫-ാംകാലം മകരമാസം ൨൯-ാംന്നു രണ്ടാമത്തെ ശ്രേഷ്ഠനും സ്ഥാപകനുമായ പോത്തുക്കരെ തോമ്മാ മല്പാനച്ചൻ ൧൮൯൩-ാംകാലം മകരം ൭-ാംന്നു തുടങ്ങിയ വേലകളുടെ പൂർത്തികൾ കാണ്മാൻ ഇടവരാതെ ചെയ്ത വേലകളുടെ സമ്മാനം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനായി ദൈവത്തിൻ പക്കൽ പോയി. ഇവരിരുവരും പ്രിയൊരച്ചനെ എല്ലാം ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടത്രെ മരിച്ചതു്. അവരുടെ ചരിത്രം പ്രിയോരച്ചൻ തന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. ൦രം വന്ദ്യപിതാക്കളുടെ മരണത്താലും, ആരംഭിച്ചു നടത്തിവന്നിരുന്ന ഭാരപ്പെട്ട ൦രം ചുമട തന്റെ മേൽ വന്നിരുന്നതിനാലും എത്രയും വ്യാകുലപ്പെട്ടു എങ്കിലും, തന്റെ ഏറാക്കപ്പെട്ട എളിമയാൽ ദൈവത്തിന്മേലും, മാതാവിന്റെയും യൌസേപ്പുപിതാവിന്റെയും മദ്ധ്യസ്ഥത്തിന്മേലും ഉറച്ചുകൊണ്ടു, സ്വാഭാവികമായി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സാധുഗുണത്തോടുകൂടെ തന്റെ മുന്നോരുടെ പിന്നടിയിൽ അവരുടെ ചുമടുംകൊണ്ടു നടപ്പാൻ തുടങ്ങിയാറെ ൦രം ശൈവയ്ക്കോൻ പറഞ്ഞൊപ്പിന്റെ നാട്ടിൽ ചെന്നുചേർന്നപോല, ജനസമ്മതവും വേണ്ടിയ ശരീര സൌഖ്യവും ഉള്ളവരായിട്ടും കൊവേന്തക്കായി പഠിച്ചുവന്നിരുന്നവരായിട്ടും പുറമെ നിന്നുചേർന്നവരായിട്ടും വേണ്ടിയ സഹോദരരും സഹായക്കാരരായി ഉണ്ടായി. എല്ലായിടങ്ങളിലും നടന്ന ധ്യാനം കഴിക്കയും പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഇതിനാൽ ജ്ഞാനവെളിവു എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടായതുമല്ലാതെ പണിക്കവേണ്ടിയമുതൽ ധർമ്മമിരന്നു ലഭിച്ചു.

൦രം ദിക്കിലുള്ള അറിവു കുറഞ്ഞ ആളുകളുടെ ആത്മോപകാരത്തിന്നായി മുന്നേ താൻ ആരംഭിച്ചിരുന്ന വേല നിറവേറുന്നതിന്ന വേണ്ടി, ൦രം ദിക്കിൽ കോട്ടയത്തു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകാർക്കല്ലാതെ മാറാക്കും അച്ചുക്കൂടമില്ലാതിരിക്കയും അവിടെയുള്ള പണികൾ നോക്കികണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അത്യന്തം പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടും സാധിക്കാതെയും വന്നുവെങ്കിലും, തന്റെ അസാമാന്യ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്താലും

മഹാത്മ്യതയാലും അച്ചടിവേലയും നടപ്പാക്കി.

തന്റെ മുന്നോരുടെ ആഗ്രഹത്തിനും അപേക്ഷയ്ക്കും തക്ക വണ്ണം റേഹുള നൃായപ്രമാണം ശുദ്ധ. പള്ളിയുടെ ക്രമത്തിനൊത്തവണ്ണം, ഉണ്ടാക്കി ഒരും സഭയെ ഉറപ്പിച്ചു തരുന്നതിനായി പലപ്പോഴും പലപ്രകാരത്തിലും മേല്പട്ടക്കാരുടെ പക്കൽ അപേക്ഷിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ വാരാപ്പുഴ വാണിരുന്ന പ്രെ. ബസ്റ്റർട്ടീനോസ് ദേസാന്ത് ത്രേസ്യാ എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചൻ ബേസ്റവുമ്മായുടെ ഒരും ക്രൂട്ടം വഴിയായി ഉണ്ടാകുന്ന ദൈവസ്തുതിയും ആത്മോപകാരവും കണ്ടു, പൂർണ്ണസന്തോഷമായി. ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ കാലം കഴിപ്പാൻ ആസ്സമായി കൂടിയിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു പള്ളിയുടെ മുഖ്യാദപോലെ ഒരു ജീവിതക്രമം തന്നു നടത്തണമെന്നു അപേക്ഷിക്കയാൽ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു കമ്മലസഭയുടെ "പുഷ് റേഹുള" ദേശാവസ്ഥയ്ക്കു തക്കവണ്ണം പകുത്തി ക്രമപ്പെട്ടുത്തി തന്നു. ൧൭൭൬-ാംകാലം ധനുമാസം ൨൬-ാംനു അമലോത്ഭവ ദേവമാതാവിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസത്തിൽ കുറിയാക്കോസ് മല്പാനച്ചനും മറു പത്തു പട്ടക്കാരും മന്നാനത്തു കൊവേന്തയിൽ വച്ചു റേഹുള നൃായപ്രമാണം കൈക്കൊണ്ടു, അതിൻപ്രകാരം പറഞ്ഞൊപ്പുചെയ്തു. കുറിയാക്കോസുമല്പാനച്ചനെ പ്രിയോരായി നിയമിക്കയും, ഇവരുടെ സഭയ്ക്കു കമ്മലീത്താ ദിസ്സാൽസ് മൂന്നാം സഭ എന്ന നാമം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ദൈവ സഹായത്തിന്മേൽ ശരണപ്പെട്ട കണ്ണുനീരുകളാൽ തുടങ്ങിയ ഒരും വേല ൧൮-ാംവർഷത്തിൽ ഒരും പിതാവു വഴിയായി പൂർത്തിയായി.

ഇതിന്റെശേഷം തമ്പുരാന്റെ വീടായിരിക്കുന്ന കൊവേന്തയിലെ അടക്കമുള്ള ജീവിതത്താലും തമ്പുരാന്റെ തിരുവചനമെന്നുള്ള റേഹുള, നൃായപ്രമാണങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മമുള്ള കാപ്പാലും എളിമ, കീഴ്വഴക്കം, ദൈവസ്നേഹം, പരസ്നേഹം മുതലായ പുണ്യങ്ങളാലും പുണ്യസാംഗോപാംഗത്തിന്റെ ഉച്ചിയിൽ പാർക്കയും ഉത്തമ പുണ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും ഗുണദോഷങ്ങളാലും ശേഷംപേരേയും പുണ്യവഴിയിൽ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയുംചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനും പുറമെ മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റെയും മറു മൂപ്പച്ചന്മാരുടെയും സഹായത്താലും ക്രമമ്മാവുങ്കൽ രണ്ടാമതായും, വാഴക്കുളത്തു മൂന്നാമതായും, എൽത്തുരുത്തിൽ നാലാമതായും, പുളിങ്കുന്നിൽ അഞ്ചാമതായും, അമ്പഴക്കാട്ടു ആറാമതായും ആറു കൊവേന്തകൾ ഉണ്ടാകയും ആയവകളിൽ പുണ്യത്തിലും അറിവിലും അറിയിപ്പിലും ആത്മരക്ഷയിലുള്ള ശ്രദ്ധാനന്തിയിലും തീരിപ്പിലും ശ്രുതിപെട്ട അനേക സന്ന്യാസികളും പുത്തൻ സന്ന്യാസികളും ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

തിരുവചനത്താലെ ഇട്ട വലയിൽ അകപ്പെട്ട മത്സ്യത്തിന്റെ പെരുപ്പത്താൽ വലിച്ചെടുപ്പാൻ പാടില്ലായ്കയാൽ കൂട്ടരെ സഹാ

യത്തിനു വിളിച്ചതുപോലെ, ഒരം സഹോദരന്മാരു അയിരവും രണ്ടായിരവും അയ്യായിരവും അതിലധികവും ജനങ്ങളുള്ള ഇടവകകളിൽ ചെന്ന മേല്പട്ടക്കാരന്റെ കല്പനയാൽ ചെയ്യുവരുന്ന ധ്യാനത്താലും, പടാത്ത വേദോപദേശങ്ങളാലും, കുമ്പസാരത്താലും നരകപിശാചിന്റെ രാജ്യഭാരത്തെ മുഴവനും നിർമൂലമാക്കി നിത്യായുസ്സിനായി മാനുഷരെ വീശി എടുത്തിരുന്നു. ഇതിനാലുണ്ടായ ദൈവസ്തുതിയും ആത്മരക്ഷയും മേല്പട്ടക്കാരും വികാരിമാരും ഇടവകക്കാരും കണ്ടു സന്തോഷിക്കയും ദൈവത്തിനു ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്കയും, ഒരം നന്മകളുടെ അധികവർദ്ധിപ്പിനുവേണ്ടി പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൊവേന്തകളുണ്ടാക്കുന്നതിനു അപേക്ഷിക്കയും ചെന്നുകാണുകയും ആലോചിക്കയും ആരംഭിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നാം കാലം ഒമ്പതാം പീയൂസെന്ന ശ്രേഷ്ഠ. മാപ്പിപ്പായുടെ യാതൊരധികാരവുംകൂടാതെ തോമ്മാ എന്നു പേരു ധരിച്ചുകൊണ്ടു റോക്കോസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു സുറിയാനി മെത്രാൻ പഗ്ദാദിൽനിന്നും മലയാളത്തു വന്നു. പ്രിയോരച്ചൻ ശീസ്മമെത്രാന്റെയും മറു പലരുടെയും വിളികളും അപേക്ഷകളും അവരു ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന മറുതലകളും കൂട്ടാക്കാതെ ചൊവ്വുള്ള മേല്പട്ടക്കാരനു കീഴ്വഴങ്ങി നിലനിന്നു. ആ കൊടുങ്കാറുള്ള കാലങ്ങളിൽ സുറിയാനിപ്പള്ളികളുടെ വികാരി ജനറാളെന്നുള്ള ഉയർന്ന സ്ഥാനവും പ്രിയോരച്ചനു നൽകി. അക്കാലത്തിൽ ശീസ്മയുടെ പാതാളത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ എത്രയോ ആളുകളെ സഹായിച്ചുവെന്നും എത്രയോ പള്ളികളെ ശീസ്മയിൽനിന്നു തന്റെ ജനസമ്മതത്താലും, വാഗ്വൈഭവത്താലും, പുണ്യസ്ഥിരതയാലും രക്ഷിച്ചുവെന്നും ആ കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മയുള്ളവരൊക്കയും വേണ്ടുംവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യമായിരിക്കുന്നു. ജലപ്രളയത്തിൽ നോഹിന്റെ പെട്ടകം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വരികിൽ യാതൊരു മനുഷ്യരും രക്ഷപെടാതിരുന്നേനെ എന്നപോലെ പ്രിയോരച്ചനും ഒരം സഭയും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വരികിൽ, എല്ലാ സുറിയാനി പള്ളികളും ശീസ്മയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നേനെ എന്നു ന്യായത്തോട്ടുകൂടെ വിചാരിക്കാവുന്നതായിരിക്കുന്നു. ഒരം സംഗതികളൊക്കയും ഭാഗ്യമായി വാഴുന്ന ൯_ാം പീയൂസെന്ന ശ്രേഷ്ഠ. മാപ്പിപ്പാ കേട്ട അത്യന്തം സന്തോഷിക്കയും ഒരു തിരുവെഴുത്തു പ്രിയോരച്ചന്റെ പേക്കു എഴുതി അയച്ചു.

സുറിയാനി നമസ്കാരപ്പുസ്തകം ഓരോരോ പള്ളികളിൽ പല വിധമായിട്ടും പല വ്യത്യാസമായിട്ടും നടപ്പായിരിക്കയാൽ എല്ലായിടത്തും ഒന്നിപ്പും ഒരു ക്രമവും ഉണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി നമ്മുടെ പ്രിയോരച്ചൻ എ. പെ. പെ. ബ. വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കായുടെ കല്പനപ്രകാരം പലയിടത്തിൽ നിന്നും ഇവിടെനിന്നും പുസ്തകങ്ങ

ളൊക്കയും അന്വേഷിച്ചു വരുത്തുകയും പല മല്ലാന്മാരെയും കൂട്ടമായി ക്രമമാവുകൾ കൂട്ടുകയും വ്യത്യാസങ്ങളൊക്കയും തീക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം എത്രയും പ്രയാസത്തോടുകൂടെ ഇട്ടേഹത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തായ തന്നെ വെടിപ്പായിട്ടും ക്രമമായിട്ടും നമസ്കാരപ്പുസ്തകം മുഴുവനും എഴുതിയുണ്ടാക്കി.

ത്രുക്കാസാ എന്ന സുറിയാനി ക്രമപ്പുസ്തകവും എഴുതിയുണ്ടാക്കി. സുറിയാനിക്രമ പഞ്ചാംഗവും താൻതന്നെ ഉണ്ടാക്കി കല്പനപ്രകാരം ഇവിടെ അച്ചടിച്ചു നടത്തി. ഇതുകൂടാതെ മൂന്നു പട്ടക്കാരുടെ തപസ്സു കുബ്ബാനയുടേയും ബേസ്സുര എന്ന പാട്ടുശൊശായുടെയും മരിച്ചവരേക്കുറിച്ചുള്ള അന്നീട്ടായുടേയും മറും പല ക്രമങ്ങളും എത്രയും വിവേകത്തോടുകൂടെ എഴുതിയുണ്ടാക്കയും ചെയ്തുമല്ലാതെ പരോപകാരത്തിനുവേണ്ടി മലയാള ഭാഷയിൽ പല പാട്ടുകളും കവിതകളും കൊവേന്തയുടെ നാളാഗമവും ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കാരായിരിക്കുന്ന രണ്ടു പിതാക്കളുടെ ചരിത്രവും റോക്കോസ് മെത്രാനാൽ ഉണ്ടായ ശീശ്മകാലത്തിലെ സംഭവങ്ങളും എഴുതി ഉണ്ടാക്കയും ചെയ്തു.

ഫ്രവുസര്—൦കാലം മേല്പട്ടക്കാരന്റെ കല്പനയ്ക്കു നല്ല മനസ്സോടെ കീഴ്വഴങ്ങി. താൻ ചെറുപ്പം മുതൽ മുൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ താൻ പണിയിച്ചു ഭരിച്ചു നടത്തി ഏറിയ ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന മാന്നാനത്തിൽനിന്നു ക്രമാന്മാവു കൊവേന്തയിൽ പോയി പാർത്തു. അവിടെവച്ചു പ്രത്യേകമായിട്ടു മലയാളത്തിലെ പൈൺപൈതങ്ങൾക്കു ഒരു പുണ്യസങ്കേതമായി വേദകാര്യങ്ങളെ പഠിക്കുന്നതിനും നല്ലക്രിസ്ത്യാനിപൈതങ്ങളായിട്ടു വളരുന്നതിനും ഒരു കന്യാസ്ത്രീമഠം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു, അതിനുള്ള അടിസ്ഥാനക്കാരായിട്ടു ആസ്തമായിരുന്നവരെ കൈക്കൊണ്ടു, തൽക്കാലം പരമ്പുകൊണ്ടു വീടുണ്ടാക്കി പാർപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം, അത്ഭുതമെ! എട്ടുമാസത്തിന്റെ ഇടകൊണ്ടു എണ്ണായിരം ത്രുപാവരെയും പലവഴിയായി ധർമ്മം വരുത്തി കന്യാസ്ത്രീമഠവും അതിനു വേണ്ടുന്നതൊക്കയും ഉണ്ടാക്കി അതിൽ അവരെ പാർപ്പിക്കയും അവരുടെ അടക്കജീവിതവും പുണ്യവും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു അവരെ പറഞ്ഞൊപ്പു ചെയ്കിക്കയും, കടശി ശ്രുദ്ധ. കുബ്ബാന അവരുടെ കപ്പേളയിൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. യാക്കോപിതാവു കടശി പുത്രനായ ബെന്യാമിനെ അധികം സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവരെ ഏറ്റമായി സ്നേഹിക്കയും തള്ള മക്കളെ വളർത്തുന്നതുപോലെ അവരെ വളർത്തി പരിപാലിച്ചുവരികയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. സഹോദരപ്രിയമെന്ന പുണ്യത്താലെ തന്റെ ജന്മദേശമായ ചേന്നങ്കരിയിൽ ഒരു ധർമ്മശാല ഉണ്ടാക്കയും അതിൽ പാവപ്പെട്ടവരെ പാർപ്പിക്കയും "നൽമരണസഭ" എ

ന്ന സഹോദര ക്രൂട്ടത്തെയും അതിലുള്ള ക്രമചട്ടങ്ങളെയും അവക്ക കൊടുത്തു നടത്തിവരികയും ചെയ്തു.

റോമ്മയിൽ നിന്നു കാനോനാ നമസ്കാരപ്പുസ്തകം, അന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു അച്ചടിച്ചുവരുവാൻ പ്രയാസമെന്നു കണ്ടു, ക്രമമാവുങ്കൽ അടിപ്പിക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു പുസ്തക വിലയായിട്ടു പട്ടക്കാരിൽ നിന്നും ശെമ്മാച്ചന്മാരിൽ നിന്നും പണം മുമ്പേറായിട്ടു വാങ്ങിച്ചതിനാലും മാന്നാനത്തിൽ നിന്നുള്ള സഹായത്താലും അവിടെയും സുറിയാനി, മലയാള, ലത്തീൻ അച്ചടിപ്പുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു മസ്മോറാ അടിപ്പിക്കയും, നമസ്കാരം അടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദത്തിനു കാത്തിരിക്കയും ചെയ്തു. ഈ ദേഹത്തിൻ ജീവിതകാലം മുഴുവനിലും ശുദ്ധ. കുബ്ബാനയുടെമേലുള്ള ഭക്തി ശോഭിച്ചു വിളങ്ങിയിരുന്നു. കുബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന നേരത്തിൽ മഹാ സൂക്ഷ്മവും ഭക്തിയും അടക്കവുമായി. എത്രയും ഉയരപ്പെട്ട ഒരു ക്രൂശായുടെ നേരെ എത്രയോ വണക്കവും വിശ്വാസവുമായിരുന്നു പെന്നു കാണുന്നവക്കൊക്കുന്നു. ബോദ്ധ്യമായ കാര്യമായിരുന്നു. ക്രമം പോലെയുള്ള വിസീത്തയല്ലാതെ ദിവസവും ഏറിയനേരം ശുദ്ധ. കുബ്ബാനയുടെ തിരുമുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി എത്രയും ഏരിവോടുകൂടെ നമസ്കരിച്ചു വന്നിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ദേവമാതാവിന്റെ നേരെ മകനുണ്ടാകുന്ന പ്രിയവും, സ്നേഹവുമായി കൂടക്കൂടെ തന്റെ സ്തുതികളെ പറകയും കാണുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വിശേഷ ഭക്തിയെ പതിപ്പാൻ പ്രയാസപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ കുറെനാളായിട്ടു തന്റെ മരണം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു വിശേഷ അറിവാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ലമരണത്തിനു ആസൂത്രപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. തനിക്കു മഹാ ക്ഷീണമായി, കുബ്ബാന കഴിഞ്ഞു തന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നുചേരുവാൻകൂടെയും പ്രയാസമായിരുന്ന എങ്കിലും മഹാ ധൈര്യത്തോടെയും ഭക്തിയുള്ളത്ത എരിവോടെയും നിത്യവും ദിവ്യപൂജ കാലത്തു ഒമ്പതിനു അണച്ചിരുന്നു.

മരണത്തിന്മേൽ കൂടെക്കൂടെ വിചാരമായിരുന്നു. അതു ഭയങ്കരപ്പെട്ട നേരത്തിലുണ്ടാകുന്ന പരിഭ്രമങ്ങളും പരീക്ഷകളും ജയിക്കുന്നതിനു അമ്മയെന്നു വിളിച്ചിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ദയയും ഓർക്കയും എത്രയും ഭക്തിയും സ്നേഹവുമായി വന്ദിച്ചിരുന്നയൗസേപ്പു പുണ്യപിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥവും സഹായവും വിചാരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ എത്രയും ശരണവും തെളിവുമായി സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. ഒരു തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും നന്ദിവിചാരങ്ങളും പുറത്താക്കി തന്റെ ആത്മാശ്വാസത്തിനും ഭക്തിക്കുമായി ഒട്ടുക്കത്തെ ദിനം പിടിക്കുന്നതിനു കുറെമുമ്പു ആത്മാനുതാപമെന്നു പേരായിട്ടുള്ള തന്റെ ദിവ്യവിചാരങ്ങളെ പാട്ടായിട്ടു ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഇതിനിടയിൽ നമസ്കാരം അച്ചടി

പ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദങ്ങളും മറ്റും റോമായിൽനിന്നു വന്നതിനാൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു ദൈവത്തിനു് ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്തു.

൧൨൭൦–ാം കാലം ടീനം ക്രൂട്ടതലായി. എത്രയും മാണിക്യമുള്ള ആയുസ്സിനെ കാക്കുന്നതിനു പല വിധമായിട്ട പലരാൽ പ്രയാസപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ദൈവ തിരുമനസ്സു ഉടനെ ചെയ്യ വേലസ്സു സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നുമെന്നായിരുന്നു. അതുകയാൽ മൂന്നു മാസത്തേക്കു ടീനത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങളും മുഴുവനായ കാഴ്ചക്കേടും മഹാ ക്ഷമയോടും സന്തോഷത്തോടും ക്രൂടെ സഹിച്ചു മേലാൽ തന്റെ ജ്ഞാന മക്കളായിരിക്കുന്ന എല്ലാ കൊവേന്തകളിലുമുള്ള സന്ന്യാസികളുടെ അറിവിനും നിത്യസൂക്ഷത്തിനുമായി അനേക താല്പര്യങ്ങളടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മരണപത്രിക മുമ്പിനാൽ തന്റെ കയ്യാലെ എഴുതി കയ്യൊപ്പുവച്ചു, മരണത്തിന്റെശേഷം പെ. ബ. ലേപ്പോൾദ് മുപ്പച്ചന്റെ പക്കൽ കൊടുക്കുന്നതിനായി തന്റെ ടിനത്തിൽ ചിറാഴ്ച ചെയ്തിരുന്ന പുതു സ. ആഹാ. ലേപ്പോൾദിന്റെ പക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചു.

പെ. ബ. പീലിപ്പോസ് മുപ്പച്ചനോടു ഒട്ടുക്കത്തെ കുമ്പസാരവും കഴിച്ചു ആ ദേഹത്തിന്റെ കയ്യാൽ ശുദ്ധ. കുമ്പാന കൈക്കൊണ്ടു. ൧൨൭൨–ാംകാലം മകരമാസം ൨൨–ാംനു- തിങ്കളാഴ്ച മൂന്നു മണിസമയത്തു പെ. ബ. ക്രൂനമ്മാവു വികാരി യൌസേപ്പച്ചന്റെ കയ്യാൽ നല്ല ഭക്തിയോടെ ഒട്ടുക്കത്തെ ഒരുപ്രാശ്ചയും ദോഷപൊറുതികളും കൈക്കൊണ്ടു എന്നതിയും വിശേഷമായ ഭക്തിക്കിടയുള്ള വചനങ്ങളും നല്ലഗുണദോഷങ്ങളുംചൊല്ലി മുഴുവൻ ബോധമറിയോടും, സമാധാനത്തോടുംക്രൂടെ ൧൨൭൨–ാംകാലം മകരമാസം ൨൨–ാംനു- കാലത്തു ഏഴരമണിക്കു ക്രൂനമ്മാവു കൊവേന്തയിൽ തന്റെ മക്കളുടെ കൈകളിൽ ദൈവസമാധാനത്തിൽ മരിച്ചു.

പിറേദിവസം കുറിയാക്കോസ് ഏലീശാ അച്ചൻ ശവസംസ്കാരകർമ്മം നടത്തി, യൌസേപ്പു ത്രേസ്യാച്ചൻ രാസപ്പാടി, കാപ്പിലച്ചൻ പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. ഏറിയ പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും ഒരുകർമ്മത്തിനു ക്രൂടിയിരുന്നു. അടക്കിയതു പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായുടെ അഴിക്കു താഴെ മദ്ധ്യസ്ഥലത്താണു്.

ഒരു ദേഹത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ക്രൂനമ്മാവുകൾ നിന്നും മാന്നാനത്തു കൊണ്ടുവന്നു് ൧൨൭൨ മെയി ൨൪–ാംനു- വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്തു എട്ടുമണിക്കു, ആഘോഷമായ രാസ, ഒപ്പീസു ഒരു തിരുക്കർമ്മങ്ങളും, സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു പ്രസംഗവും കഴിച്ചു മാന്നാനത്തു ആശ്രമ ദേവാലയത്തിന്റെ മദ്ബഹായുടെ അഴിക്കു താഴെ തെക്കു വശത്തു ആഘോഷമായി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ, എല്ലാ കൊവേന്തകളുടെയും ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, പല സന്ന്യാസ പ

ട്ടക്കാരും ൨൦ ഓളം ഇടവകപ്പട്ടക്കാരും വളരെ ജനങ്ങളും കൂടിയിരുന്നു.

ഇങ്ങേഹത്തിന്റെ വിശേഷമായ മരണം അഗ്രഹിക്കുന്ന നാം അങ്ങെ വിശേഷമായ ജീവിതം കണ്ടു പഠിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുക.

അനുക്രമണിക.

സഭാപിതാക്കളുടെ ചരിത്രം.

		പക്ഷം.
൧.	മലയാളത്തിൽ ക. ടി. മൂ. സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരിൽ ഒന്നാമനായ പള്ളിപ്പുറത്തു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പാലസ്സൽ പെ. ബ. തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.	൧
൨.	ക. ടി. മൂ. സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും രണ്ടാമത്തെ ശ്രേഷ്ഠനുമായ കല്ലൂക്കാട്ട പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പോത്തുക്കരെ പെ. ബ. തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.	൧൫
൩.	ക. ടി. മൂ. സഭാന്തരുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോത്തമായ ചാവറ പെ. ബ. കുറിയാക്കോസ് മല്പാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.	൨൯

Printed and Published for the Proprieter,
by. A. P. Mani.
at. st. Joseph's Press,
Mannanam.

DC Archives
00051799
K91 S88